

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

26

YASAMA YILI

2

SIRA SAYISI: 435

Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı (1/779) ve Adalet ve Kalkınma Partisi Grup Başkanvekili Kayseri Milletvekili Mustafa Elitaş'ın Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/1439) ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Not: Bu Sıra Sayısına; elektronik ortamda

“http://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/sirasayi_sd.sorgu_baslangic” internet adresindeki sorgu sayfası üzerinden erişilebilmektedir.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 1/779 Esas Numaralı Tasarının

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	4
- Genel Gerekçesi	5
- Madde Gerekçeleri	6

• 2/1439 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	8
- Katılma Yazısı	8
- Gerekçesi	9
- Metni	12

• Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu.....16

• Muhalefet Şerhleri.....26

• Tasarı Metni.....42

• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin.....42

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

27/10/2016

Sayı: 31853594-101-1345-4119

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulu'na 17/10/2016 tarihinde kararlaştırılan "Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Binali Yıldırım

Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYON (1/779)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Kamu idarelerine verilen ödeneklerin etkin ve verimli bir şekilde kullanılmasını amacıyla yıl içinde bütçe uygulamasında ortaya çıkabilecek ihtiyaç fazlası ödeneklerin diğer kamu idarelerinin ödenek ihtiyacının karşılanmasında ve öncelikli hizmetlerde kullanılmasına yönelik düzenleme yapılması hususu, bütçe uygulamalarında ihtiyaç olarak ortaya çıkmaktadır.

Nitekim, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 21 inci maddesinde, merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki aktarmaların kanunla yapılması, yılı bütçe kanununda farklı bir oran belirlenmedikçe, idare bütçeleri içinde aktarma yapılacak tertipteki ödeneğin yüzde beşine kadar aktarma yapılabilmesi ve aktarma yasağına ilişkin temel kurallar düzenlenmektedir. Bununla birlikte, yılı bütçe kanunlarında da merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmalarına ilişkin kurallara yer verilmektedir.

Bütçe uygulamaları, söz konusu düzenlemeler çerçevesinde yürütülmekle birlikte, 22/12/2014 tarihli ve 6583 sayılı 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri, ikinci fıkrası ve anılan Kanuna ekli E-Cetvelinin (30) numaralı sırasında yer alan düzenlemeler, “yasama organının halk adına kamu gelirlerini toplama ve harcama konusunda sahip olduğu yetkinin, dava konusu kurallar ile kısmen ilgili bakanlara ya da kurumlara verilerek, çerçevesi çizilmemiş, esasları belirlenmemiş bir alanda hiçbir sınırlamaya bağlı olmaksızın geniş yetkiler tanınması Meclisin sahip olduğu bütçe hakkının; bütçe kanununa bütçe dışı hükümler konularak, mevcut kanun hükümlerinin açıkça veya dolaylı olarak değiştirilmesi veya bütçe yılı itibarıyla zımnen kaldırılmasının ise bütçe kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamayacağı ilkesinin ihlali olduğu” gerekçesiyle, Anayasa Mahkemesinin 22/9/2016 tarihli ve 29835 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 26/5/2016 tarihli ve E.:2015/7, K.: 2016/47 sayılı Kararıyla iptal edilmiştir. Dolayısıyla, söz konusu hususa ilişkin olarak 5018 sayılı Kanunun 21 inci maddesinde değişiklik yapılması ihtiyacı hasıl olmuştur.

Ayrıca, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde, yıllara sari yatırım projelerinde ihaleye çıkılabilmesi için gerekli olan yılı ödeneğin, toplam proje maliyetinin yüzde onundan az olmaması hüküm altına alınmıştır. 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan, kurulu gücü 500 MW üzerinde olan baraj ve HES projeleri, Gebze-Haydarpaşa, Sirkeci-Halkalı Banliyö Hattının iyileştirilmesi ve Demiryolu Boğaz Tüp Geçişi İnşaatı Projesi, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca gerçekleştirilecek şehir içi raylı ulaşım sistemleri ve metro yapım projeleri ile diğer demiryolu yapımı ve çeken araç projeleri için 4734 sayılı Kanunun 62 nci maddesinde yer alan sınırlamanın uygulanmayacağı şeklindeki düzenleme, Anayasa Mahkemesinin mezkûr Kararıyla, bütçe kanununa bütçe dışı hükümler konulamayacağı gerekçesiyle iptal edilmiştir. Tasarıyla, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle, Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesi karşılanmaktadır.

Diğer taraftan, Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listenin 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan mallar için, mevcut oran değişikliklerine ilişkin yetki sınırları içinde kalmak şartıyla, özel tüketim vergisi matrahını esas alarak fiyat grupları oluşturma, bu fiyat grupları ve malların cinsi, sınıfı, üst yapı gövde tanımı, istiap haddi ile yolcu ve yük taşıma kapasitesi itibarıyla farklı oranlar belirleyebilme hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 82 nci maddesinin birinci fıkrasında, anılan Kanun gereğince alınacak prim ve verilecek ödeneklerin hesabına esas tutulan günlük kazancın alt sınırı, asgari ücretin otuzda biri, üst sınırı ise 6,5 katı olarak belirlenmiştir. Yapılan değişiklikle, günlük brüt asgari ücretin 6,5 katı olan sigorta primine esas günlük kazanç üst sınırının, günlük brüt asgari ücretin 7,5 katına yükseltilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri, ikinci fıkrası ve anılan Kanuna ekli (E) Cetvelinin 30 uncu sırasında yer alan düzenlemeler Anayasa Mahkemesinin 22/9/2016 tarihli ve 29835 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 26/5/2016 tarihli ve E.:2015/7, K.: 2016/47 sayılı Kararıyla “yasama organının halk adına kamu gelirlerini toplama ve harcama konusunda sahip olduğu yetkinin, dava konusu kurallar ile kısmen ilgili bakanlara ya da kurumlara verilerek, çerçevesi çizilmemiş, esasları belirlenmemiş bir alanda hiçbir sınırlamaya bağlı olmaksızın geniş yetkiler tanınması Meclisin sahip olduğu bütçe hakkının; bütçe kanununa bütçe dışı hükümler konularak, mevcut kanun hükümlerinin açıkça veya dolaylı olarak değiştirilmesi veya bütçe yılı itibarıyla zımnen kaldırılmasının ise bütçe kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamayacağı ilkesinin ihlali olduğu” gerekçesiyle, iptal edilmiş bulunmaktadır.

Madde ile, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 21 inci maddesinde yapılan değişiklikle, genel bütçe ödeneklerinin yüzde onunu geçmemek kaydıyla, merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmalarına ilişkin yetki ve işlemler ile usul ve esasların merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenmesi ve merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin kendi bütçeleri içinde aktarma yapılacak tertipteki ödeneğinin yüzde yirmisine kadar ödenek aktarması yapabilmemesi, ihtiyaç halinde yüzde yirmiyi aşan ödenek aktarma işlemlerinin yapılmasında Maliye Bakanlığının, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde değişikliğin gerektirdiği tertipler arası ödenek aktarması işlemlerinin tamamını yapmaya ise idarelerin yetkili kılınması düzenlenmektedir. Ayrıca, kamu idarelerinin bütçeleri içinde personel giderleri tertiplerinden, aktarma yapılmış tertiplerden ve yedek ödenekten aktarma yapılmış tertiplerden diğer tertiplere ödenek aktarılamaması, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde, aktarma yapılan tertiplerden diğer tertiplere ödenek aktarılabilmesi sağlanmaktadır.

Bu şekilde;

-Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmaları ile kamu idarelerinin kendi bütçeleri içinde yapacakları aktarma işlemlerinin sınırlarının belirlenmesi,

- Kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki aktarma işlemlerine ilişkin yetkinin, merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde Türkiye Büyük Millet Meclisinin onayıyla kullanılması,

-Aktarmalara ilişkin temel kuralların 5018 sayılı Kanunda belirlenmesi,

suretiyle Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçelerinin gerekleri yerine getirilmektedir.

MADDE 2- 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan, kurulu gücü 500 MW üzerinde olan baraj ve HES projeleri, Gebze-Haydarpaşa, Sirkeci-Halkalı Banliyö Hattının İyileştirilmesi ve Demiryolu Boğaz Tüp Geçişi İnşaatı Projesi, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca gerçekleştirilecek şehir içi raylı ulaşım sistemleri ve metro yapım projeleri ile diğer demiryolu yapımı ve çeken araç projeleri için 4734 sayılı Kanunun 62 nci maddesinde yer alan sınırlamanın uygulanmayacağı şeklindeki düzenleme, Anayasa Mahkemesinin 22/9/2016 tarihli ve 29835 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 26/5/2016 tarihli ve E.: 2015/7, K.: 2016/47 sayılı Kararıyla, bütçe kanununa bütçe dışı hükümler konulamayacağı gerekçesiyle iptal edilmiş bulunmaktadır.

Madde ile, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesinde yapılan değişiklikle, yılı merkezî yönetim bütçe kanununda belirlenen yatırımlar veya projelerin ihale edilebilmesi için gerekli olan yüzde on ödenek şartının aranmamasına yönelik düzenleme yapılarak, Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesi karşılanmaktadır.

MADDE 3- Madde ile, Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listenin 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan mallar için, mevcut oran değişikliklerine ilişkin yetki sınırları içinde kalmak şartıyla, özel tüketim vergisi matrahını esas alarak fiyat grupları oluşturmaya, bu fiyat grupları ve malların cinsi, sınıfı, üst yapı gövde tanımı, istiap haddi ile yolcu ve yük taşıma kapasitesi itibarıyla farklı oranlar belirleyebilme hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

MADDE 4- 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 82 nci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, günlük brüt asgari ücretin 6,5 katı olan sigorta primine esas günlük kazanç üst sınırının, günlük brüt asgari ücretin 7,5 katına yükseltilmesi sağlanmaktadır. Bu şekilde, sigortalılar için belirlenen brüt asgari ücretin 6,5 katından fazla kazancı olan sigortalılardan daha fazla prim tahsil edilerek hem bu sigortalıların daha fazla aylık ve gelir alması hem de Sosyal Güvenlik Kurumunun prim gelirlerinin artırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 5- Yürürlük maddesidir.

MADDE 6- Yürütme maddesidir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur. Gereğini arz ederiz.

Mustafa Elitaş

Kayseri

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

(2/1439) Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifine imzama koyuyorum; Gereğinin yapılmasını arz ederim.

A. Nejat Koçer

Gaziantep

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYON (2/1439)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Kamu idarelerine verilen ödeneklerin etkin ve verimli bir şekilde kullanılması amacıyla yıl içinde bütçe uygulamasında ortaya çıkabilecek ihtiyaç fazlası ödeneklerin diğer kamu idarelerinin ödenek ihtiyacının karşılanmasında ve öncelikli hizmetlerde kullanılmasına yönelik düzenleme yapılması hususu, bütçe uygulamalarında ihtiyaç olarak ortaya çıkmaktadır.

Nitekim, 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 21 inci maddesinde, merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki aktarmaların kanunla yapılması, yılı bütçe kanununda farklı bir oran belirlenmedikçe, idare bütçeleri içinde aktarma yapılacak tertipteki ödeneğin yüzde beşine kadar aktarma yapılabilmesi ve aktarma yasağına ilişkin temel kurallar düzenlenmektedir. Bununla birlikte, yılı bütçe kanunlarında da merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmalarına ilişkin kurallara yer verilmektedir.

Bütçe uygulamaları, söz konusu düzenlemeler çerçevesinde yürütülmekle birlikte, 22/12/2014 tarihli ve 6583 sayılı 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri, ikinci fıkrası ve anılan Kanuna ekli E-Cetvelinin (30) numaralı sırasında yer alan düzenlemeler, “yasama organının halk adına kamu gelirlerini toplama ve harcama konusunda sahip olduğu yetkinin, dava konusu kurallar ile kısmen ilgili bakanlara ya da kurumlara verilerek, çerçevesi çizilmemiş, esasları belirlenmemiş bir alanda hiçbir sınırlamaya bağlı olmaksızın geniş yetkiler tanınması Meclisin sahip olduğu bütçe hakkının; bütçe kanununa bütçe dışı hükümler konularak, mevcut kanun hükümlerinin açıkça veya dolaylı olarak değiştirilmesi veya bütçe yılı itibarıyla zımnen kaldırılmasının ise bütçe kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamayacağı ilkesinin ihlali olduğu” gerekçesiyle, Anayasa Mahkemesinin 22/9/2016 tarihli ve 29835 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 26/5/2016 tarihli ve E.:2015/7, K.: 2016/47 sayılı Kararıyla iptal edilmiştir. Dolayısıyla, söz konusu hususa ilişkin olarak 5018 sayılı Kanunun 21 inci maddesinde değişiklik yapılması ihtiyacı hasıl olmuştur.

Ayrıca, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde, yıllara sari yatırım projelerinde ihaleye çıkılabilmesi için gerekli olan yılı ödeneğin, toplam proje maliyetinin yüzde onundan az olmaması hüküm altına alınmıştır. 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan, kurulu gücü 500 MW üzerinde olan baraj ve HES projeleri, Gebze-Haydarpaşa, Sirkeci-Halkalı Banliyö Hattının İyileştirilmesi ve Demiryolu Boğaz Tüp Geçiş İnaatı Projesi, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca gerçekleştirilecek şehir içi raylı ulaşım sistemleri ve metro yapım projeleri ile diğer demiryolu yapımı ve çeken araç projeleri için 4734 sayılı Kanunun 62 nci maddesinde yer alan sınırlamanın uygulanmayacağı şeklindeki düzenleme, Anayasa Mahkemesinin mezkûr Kararıyla, bütçe kanununa bütçe dışı hükümler konulamayacağı gerekçesiyle iptal edilmiştir. Teklifte, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle, Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesi karşılanmaktadır.

Diğer taraftan, Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listenin 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan mallar için, mevcut oran değişikliklerine ilişkin yetki sınırları içinde kalmak şartıyla, özel tüketim vergisi matrahını esas alarak fiyat grupları oluşturma, bu fiyat grupları ve malların cinsi, sınıfı, üst yapı gövde tanımı, istiap haddi ile yolcu ve yük taşıma

kapasitesi itibarıyla farklı oranlar belirleyebilme hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 82 nci maddesinin birinci fıkrasında, anılan Kanun gereğince alınacak prim ve verilecek ödeneklerin hesabına esas tutulan günlük kazancın alt sınırı, asgarî ücretin otuzda biri, üst sınırı ise 6,5 katı olarak belirlenmiştir. Yapılan değişiklikle, günlük brüt asgarî ücretin 6,5 katı olan sigorta primine esas günlük kazanç üst sınırının, günlük brüt asgarî ücretin 7,5 katına yükseltilmesi amaçlanmaktadır.

Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu 351 sayılı Kanun ile 1961 yılında kurulmuş olup 50 yılı aşkın bir süredir ülke gençliğinin hizmetinde bulunmaktadır. Kurum yurtlarında barınan öğrencilere yapılan beslenme yardımının yanında Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ile Kamu yararına çalışan derneklere ait yükseköğrenim yurtlarında barınan öğrencilere, barınma ve beslenme yardımı yapmak suretiyle destek verilmesi hedeflenmektedir.

Emlak Vergisi Kanununun 15 inci maddesinde yapılacak değişiklikle, arazisi özel mülkiyette bulunan serbest bölgelerde işletici şirketlerin yatırımlara tahsis edilmek üzere ellerinde tuttıkları araziye ilişkin vergi yükünün azaltılması amaçlanmıştır.

Yine Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinde değişiklik yapılarak ülkemizden serbest bölgelere yapılan veya serbest bölgeden ihraç amaçlı olarak yurtiçine yapılan yük taşıma işlerinin katma değer vergisinden kısmi olarak istisna tutulmasına yönelik düzenlemeler yapılmıştır. Düzenleme ile ihracata yönelik taşıma işlerinde katma değer vergisi istisnasına sahip olan yurtiçindeki ihracatçılara göre dezavantajlı durumda bulunan serbest bölge kullanıcılarının durumlarının iyileştirilmesi hedeflenmektedir.

3218 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasına eklenen cümle ile bölge içi satışlarda özel hesap ücreti tahsilatı esaslarının netleştirilmesi amaçlanmıştır. Aynı maddeye eklenen fıkra ile özel hesap ücretlerinin, bölge faaliyetlerinin yönlendirilmesi ve kontrolünde bir politika aracı olarak kullanılmasını sağlamak üzere; stratejik, büyük ölçekli veya öncelikli yatırım olarak belirlenen yatırımlar ile proje bazında desteklenmesine karar verilen yatırımlara yönelik olarak özel hesap ücreti oranlarının bölge sektör, faaliyet alanı veya yatırım türü itibarıyla Bakanlar Kurulu kararı ile indirilebilmesinin sağlanması amaçlanmıştır.

3218 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesinde yapılan düzenleme ile serbest bölgelerden yurtdışına yönelik hizmet ihracatının geliştirilmesi amacıyla bakım, onarım, montaj, demontaj, elleçleme, ayrıştırma, ambalajlama, etiketleme, test etme ve depolama hizmetlerine gelir veya kurumlar vergisi istisnası sağlanması amaçlanmıştır. Ayrıca düzenleme ile 12/11/2008 tarihli ve 5819 sayılı Kanunun 7 nci maddesi ile değişik 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu'nun değişik ikinci fıkrasının (b) bendinde serbest bölgelerde faaliyette bulunan imalatçı ihracatçıların personel giderlerini azaltmaya yönelik olarak işçi ücretleri üzerinden asgarî geçim indirimi uygulandıktan sonra işveren lehine uygulanan gelir vergisi istisnasının, Maliye Bakanlığı'nın 12/03/2009 tarihli ve 27167 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 1 Seri No.lu 3218 Sayılı Serbest Bölgeler Kanunu Genel Tebliğinde düzenlenen mevcut uygulama usulünün kanun düzenlemesi yoluyla alenileştirilmesi, söz konusu uygulama kapsamında öngörülebilirliğin sağlanması amaçlanmaktadır. Geçici 3 üncü maddenin ikinci fıkrasının (b) bendinde yapılan değişiklik ile, Bakanlar Kurulunun serbest bölgelerde yürütülen tüm imalatçı ihracatçıları kapsayacak biçimde kullanabildiği %85 oranının %50'ye indirme yetkisini; stratejik, büyük ölçekli veya öncelikli yatırım olarak belirlenen yatırımlar ile proje

bazında desteklenmesine karar verilen yatırımların özendirilmesi ile sınırlı olarak bölge, sektör veya faaliyet alanı itibarıyla farklılaştırması ve kademelendirerek kullanabilmesinin sağlanması amaçlanmıştır.

5910 sayılı Türkiye İhracatçılar Meclisi ile İhracatçı Birliklerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 18 inci maddesinin beşinci fıkrasında yapılması öngörülen değişiklik ile ihracatın geliştirilmesi, Türk malı algısının dünya pazarlarında güçlendirilmesi ve Türkiye tanıtımının yapılmasını teminen tanıtım faaliyetlerinin koordinasyon içerisinde yürütülmesi ve söz konusu tanıtım faaliyetleri için ihtiyaç duyulacak gelirin belirlenmesi amaçlanmıştır. 5910 sayılı Kanuna eklenen 21/A maddesi ile, Birlik ve TİM organlarının üyeleri ile personelinin, görevlerini yerine getirirken görevleriyle ilgili suç teşkil eden fiil ve hareketleri ile bu kuruluşların paralarıyla para hükmündeki evrak, senet ve sair varlıkları ile muhasebe ve muamelata ilişkin her çeşit defter ve evrak ile ilgili olarak işledikleri suçlardan dolayı kamu görevlisi olarak cezalandırılmaları; 21/B maddesi ile de seçimle işbaşına gelen Birlik ve TİM organlarının hangi durumlarda görevlerine son verileceği ve faaliyetten men edilebilecekleri hususları düzenlenerek bu konularda gerekli hukuki güvencenin sağlanması amaçlanmıştır.

637 sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 25 inci maddesinde yapılan düzenleme ile, halihazırda yurtdışı teşkilatına sürekli görevle atanabilmek için bu atamanın yapıldığı tarihte merkez teşkilatı birimlerinde fiilen en az üç yıldan beri görev yapmış olma şartının bulunması, personelin etkin bir şekilde değerlendirilebilmesini engellemektedir. Ayrıca, hali hazırda yurtdışı sürekli göreve atanmaya ehil bir kısım personelin aylıksız izin kullanmak suretiyle bu süreleri kesmeleri ve yurtdışı atamadan muaf tutulmaları da söz konusu olabilmektedir. Ancak, yurtdışı teşkilatında da görev yapmak üzere Ekonomi Bakanlığına Dış Ticaret Uzman Yardımcısı olarak alınan personelin bu görevden kendi inisiyatiflerini kullanarak muaf tutulmaları yurtdışı teşkilatı kadrolarına yapılacak atamalarda güçlülere yol açmaktadır. Bu nedenle merkezde kalma süreleri yeniden düzenlenmektedir. Öte yandan, Ekonomi Bakanlığının yurtdışı teşkilatına atanan bir personelin görev yaptığı ülkede zaman içerisinde edindiği tecrübe etrafında oluşan bilgi ve beceriden en yüksek verimi alabilmeyi teminen görev süresinin, göstermiş olduğu performansa göre belirlenmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

ADALET VE KALKINMA PARTİSİ GRUB BAŞKANVEKİLİ KAYSERİ MİLLETVEKİLİ
MUSTAFA ELİTAŞ'IN TEKLİFİ (2/1439)

**KAMU MALÎ YÖNETİMİ VE KONTROL KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA VE
KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA
KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Genel bütçe ödeneklerinin yüzde onunu geçmemek kaydıyla, merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmalarına ilişkin yetki ve işlemler ile usul ve esaslar merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenir.

Merkezi yönetim kapsamındaki kamu idareleri, aktarma yapılacak tertipteki ödeneğin yüzde yirmisine kadar kendi bütçeleri içinde ödenek aktarması yapabilirler. Ancak, ihtiyaç halinde yüzde yirmiyi aşan ödenek aktarma işlemlerini yapmaya Maliye Bakanlığı, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde değişikliğin gerektirdiği tertipler arası ödenek aktarması işlemlerinin tamamını yapmaya ise ilgili idareler yetkilidir.

Kamu idarelerinin bütçeleri içinde; personel giderleri tertiplerinden, aktarma yapılmış tertiplerden ve yedek ödenekten aktarma yapılmış tertiplerden diğer tertiplere ödenek aktarılamaz. Ancak, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde, aktarma yapılan tertiplerden diğer tertiplere ödenek aktarılabilir.”

MADDE 2- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin ikinci cümlesine “İlk yıl için öngörülen ödenek” ibaresinden sonra gelmek üzere “, yılı merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen yatırımlar veya projeler hariç olmak üzere,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 3- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) (II) sayılı listedeki mallar için belirlenen oranları bir katına kadar artırmaya, sifra kadar indirmeye, bu sınırlar içinde kalmak şartıyla 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan mallar için özel tüketim vergisi matrahını esas alarak fiyat grupları oluşturmaya, bu fiyat grupları ve malların cinsi, sınıfı, üst yapı gövde tanımı, istiap haddi ile yolcu ve yük taşıma kapasitesi itibarıyla farklı oranlar belirlemeye; uygulanmakta olan oranları EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda yarısına kadar indirmeye, kanunî oranına kadar çıkarmaya,”

MADDE 4- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 82 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “6,5” ibaresi “7,5” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- 16/8/1961 tarihli ve 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumunun amacı; yurt içinde ve dışında yükseköğrenim gören öğrenciler için yurtlar yapmak ve işletmesini sağlamak, beslenme yardımı yapmak, eğitim, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlerle milli ve manevi gelişmelerine katkı sağlamak, yükseköğrenim öğrencilerine kredi veya burs vermek, öğrencilerin yükseköğrenimlerini kolaylaştırmaktır.”

MADDE 6- 351 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yurtların işletmesi

MADDE 23- Yurtların işletmeleri kurumca yapılabileceği gibi hizmet satın alma sureti ile veya diğer bir kurum marifeti ile de yapılabilir. Kurum yurt işletmelerini gerçekleştirmek üzere döner sermaye işletmesi kurabilir.

Kurum yurtlarında barınan öğrencilere beslenme yardımı yapılabilir.

Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan derneklere ait yükseköğrenim yurtlarında barınan öğrencilere beslenme ve barınma yardımı yapılabilir.

Beslenme ve barınma yardımı, Kurum yurtlarında kalan öğrencinin Devlete bir aylık maliyetini geçmemek ve yükseköğretim kurumlarının öğrenim sürelerini aşmamak kaydıyla bir öğretim yılında dokuz ayı geçemez.

Beslenme ve barınma yardımı ile ilgili usul ve esaslar Bakanlık tarafından belirlenir.

Söz konusu yurt hizmetini sunan veya yararlananların, yersiz beslenme ve barınma yardımı ödenmesine sebebiyet vermeleri durumunda bu tutarların, ödemenin yapıldığı tarihten itibaren 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesine göre hesaplanacak gecikme zammı ile birlikte bir ay içinde ödenmesi, yapılacak tebligatla sebebiyet verenlerden istenir. Bu süre içinde ödenmemesi hâlinde bu tutarlar, anılan Kanun hükümlerine göre Maliye Bakanlığına bağlı vergi daireleri tarafından takip ve tahsil edilerek Kuruma ödenir.”

MADDE 7- 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “(Sanayici lehine tapudaki tescilin yapılacağı tarihe kadar)” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Bakanlar Kurulunca serbest bölge ilan edilen arazi (Kullanıcı lehine tapuda tescilin yapılacağı tarihe kadar)” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 8- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasının (ı) bendine “verilen hizmetler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile serbest bölgelere veya bu bölgelerden yapılan ihraç amaçlı yük taşıma işleri” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 9- 6/6/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanununun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle ve ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ücrete tabi olarak yurtdışından getirilen mallar ile imalatçı kullanıcılar tarafından üretilen malların, bölge içinde satılması ve sonrasında Türkiye’ye çıkarılması hallerinde birinci fıkranın (b) bendi hükmü uyarınca ücret alınır.

“Bakanlar Kurulu stratejik, büyük ölçekli veya öncelikli yatırımlar ile konusu, sektörü ve niteliği itibarıyla proje bazında desteklenmesine karar verilen yatırımlara yönelik olarak bu

maddede yer alan oranları bölge, sektör, faaliyet alanı veya yatırım türü itibarıyla sifıra kadar indirmeye, farklılaştırmaya veya kanuni seviyesine kadar arttırmaya yetkilidir.”

MADDE 10- 3218 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinin ilk cümlesinde yer alan “elde ettikleri kazançları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile serbest bölgelerde, bakım, onarım, montaj, demontaj, elleçleme, ayırıştırma, ambalajlama, etiketleme, test etme, depolama hizmeti alanlarında faaliyette bulunan ve hizmetin tamamını Türkiye’de yerleşmiş olmayan kişilerle, işyeri, kanuni ve iş merkezi yurtdışında bulunanlara veren hizmet işletmelerinin, söz konusu hizmetlere konu malların serbest bölgelerden Türkiye’ye herhangi bir şekilde girişi olmaksızın yabancı bir ülkeye gönderilmesi şartıyla bu hizmetlerden elde ettikleri kazançları” ibaresi eklenmiş, (b) bendinin birinci cümlesinde yer alan “gelir vergisinden müstesnadır” ibaresi “üzerinden asgari geçim indirimi uygulandıktan sonra hesaplanacak gelir vergisi, verilecek muhtasar beyanname üzerinden tahakkuk eden vergiden indirilmek suretiyle terkin edilir” şeklinde değiştirilmiş, (b) bendinin ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bakanlar Kurulu bu yetkiyi, stratejik, büyük ölçekli veya öncelikli yatırımlar ile konusu, sektörü ve niteliği itibarıyla proje bazında desteklenmesine karar verilen yatırımlara yönelik olarak, bölge, sektör ya da faaliyet alanı itibarıyla farklılaştırarak veya kademelendirerek kullanabilir.”

MADDE 11- 18/6/ 2009 tarihli ve 5910 sayılı Türkiye İhracatçılar Meclisi İle İhracatçı Birliklerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 18 inci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(5) TİM’in gelirleri, birliklerin bir önceki takvim yılı itibarıyla elde etmiş oldukları gelirlerin yüzde sekizi oranındaki katkı paylarından oluşur. Birliklerin katkı payları Ocak ve Temmuz aylarında iki eşit taksitte TİM hesaplarına aktarılır. İhracatın geliştirilmesi, Türk malı algısının dünya pazarlarında güçlendirilmesi ve Türkiye tanıtımının yapılmasını teminen, ihracat işlemleri üzerinden FOB bedelin binde yarımı oranına kadar katkı payının TİM hesaplarına aktarılmasına ve birlikler nezdinde faaliyet gösteren Tanıtım Gruplarının tasfiyesi ile gelirleri ve diğer hak ve kıymetlerinin devrine ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 12- 5910 sayılı Kanuna 21 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Cezai takibat

MADDE 21/A – (1) Birlik ve TİM organlarının üyeleri ile personeli, görevleriyle ilgili suç teşkil eden fiil ve hareketlerinden, bu kuruluşların paralarıyla para hükmündeki evrak, senet ve sair varlıkları ile muhasebe ve muamelata ilişkin her çeşit defter ve evrak ile ilgili olarak işledikleri suçlardan dolayı kamu görevlisi gibi cezalandırılırlar.

MADDE 13- 5910 sayılı Kanuna 21 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

Organların görevlerine son verilmesi ve faaliyetten men edilmesi

MADDE 21/B– (1) Kuruluş amaçları veya bu Kanunda belirtilen asli görevlerini Bakanlığın yazılı uyarısına rağmen yerine getirmeyen birlik veya TİM organlarının görevlerine son verilmesine ve yerlerine yenilerinin seçtirilmesine, Bakanlığın veya bunların buldukları

ildeki Cumhuriyet savcısının istemi üzerine, o yerdeki asliye hukuk mahkemesince karar verilir. Yargılama, basit yargılamaya usulüne göre yapılır ve en geç iki ay içerisinde sonuçlandırılır.

(2) Görevlerine son verilen organların yerine, bu Kanundaki usul ve esaslara göre, en geç iki ay içerisinde yenileri seçilir. Yeni seçilenler, eskilerin görev süresini tamamlar.

(3) Bu organların, görevlerine son verilmesine neden olan ve mahkeme kararında belirtilen tasarrufları hükümsüzdür.

(4) Yeni organ seçimleri yapıncaya kadar rutin iş ve işlemlerin nasıl yürütüleceği, Birlikler için TİM'in görüşü ve Bakanlık onayıyla, TİM için Bakanlıkça belirlenir.

(5) Millî güvenliğin, kamu düzeninin, suç işlenmesini veya suçun devamını önlemenin yahut yakalamanın gerektirdiği hallerde, gecikmede sakınca varsa, birliklerde vali, TİM'de Bakanlar Kurulu, organların faaliyetten geçici olarak men edilmesine karar verebilir ve bu durum Bakanlığa bildirilir.

Faaliyetten men kararı, yirmidört saat içerisinde yetkili hâkimin onayına sunulur; hâkim, kararını kırksekiz saat içinde açıklar. Aksi takdirde, bu karar kendiliğinden ortadan kalkar.”

(6) Faaliyetten men kararı, organın görevlerine son verilmesi isteminin nihai olarak karara bağlanmasına kadar geçerlidir.

(7) Bu maddede belirtilen veya kanunlarda öngörülen haller dışında, Birlik veya TİM organlarının görevlerine son verilemez, bu organlarda yer alanlar görevden alınamaz.”

MADDE 14- 3/6/2011 tarihli ve 637 sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 25 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasına “Bakan, bu süreleri yarısına kadar uzatmaya yetkilidir.” cümlesi eklenmiş, beşinci ve onuncu fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(5) Yurtdışı teşkilatına sürekli görevle atanabilmek için bu atamanın yapıldığı tarihte merkez teşkilatı birimlerinde fiilen en az üç yıl görev yapmış olmak zorunludur. Hizmetin gerektirdiği hallerde Müsteşar, Müsteşar Yardımcısı, Genel Müdür ve ek gösterge itibarıyla Genel Müdüre eşdeğer unvanlar için bu süre şartı aranmaz.”

“(10) Yurtdışında temsil, hizmet ya da görev gereklerini yerine getirmediği değerlendirilen veya dış görev için belirlenen performans ölçütlerini karşılayamayan veya haklarında ceza kovuşturması başlatılan memurlar, sekizinci fıkra uyarınca oluşturulan komisyonun teklifi üzerine Bakan onayı ile merkeze daimi görevle çağrılabilir. Bunlarla ilgili kararname Başbakanlığa gönderilir.”

MADDE 15- Bu Kanunun;

- a) 1 inci, 2 nci ve 4 üncü maddeleri 1/1/2017 tarihinde,
 - b) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 16- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

4/11/2016

Esas No: 1/779, 2/1439

Karar No: 20

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

1/779 esas numaralı “*Kamu Malî Yönetimi Ve Kontrol Kanunu İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı*” ile 2/1439 esas numaralı Adalet ve Kalkınma Partisi Grup Başkanvekili Kayseri Milletvekili Mustafa ELİTAŞ’ın “*Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi*” İçtüzüğün 35 inci maddesi uyarınca birbirleriyle ilgili görülerek birleştirilmek ve görüşmelerde 1/779 esas numaralı Kanun Tasarısı esas alınmak suretiyle Komisyonumuzun 1/11/2016 tarihinde yaptığı 2 nci birleşiminde görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere saygıyla arz olunur.

1. GİRİŞ

1/779 esas numaralı “*Kamu Malî Yönetimi Ve Kontrol Kanunu İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı*” 27/10/2016 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Tasarı, Başkanlıkça 28/10/2016 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilmiştir.

2/1439 esas numaralı Adalet ve Kalkınma Partisi Grup Başkanvekili Kayseri Milletvekili Mustafa ELİTAŞ’ın “*Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi*” ise 31/10/2016 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuş, Teklif, Başkanlıkça aynı tarihte esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilmiştir.

Komisyonumuzun 1/11/2016 tarihinde yaptığı 2 nci birleşiminde 1/779 esas numaralı Kanun Tasarısının görüşmelerine başlanmıştır. Verilen önerge doğrultusunda Komisyonumuzun portföyünde bulunan 2/1439 esas numaralı Kanun Teklifi İçtüzüğün 26 ncı maddesi uyarınca gündeme alınmış, görüşmelerin başlangıcında İçtüzüğün 35 inci maddesi uyarınca ilgili görülerek 1/779 esas numaralı Kanun Tasarısı ile birleştirilmiş ve görüşmelerde 1/779 esas numaralı Kanun Tasarısının esas alınması kararlaştırılmıştır.

Birleşimde, Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Naci AĞBAL, Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay KILIÇ ile Maliye Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı, Yükseköğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu, Kamu İhale Kurumu, Sosyal Güvenlik Kurumu ve çeşitli sivil toplum kuruluşları ile sendika temsilcilerinin katılımıyla Kanun Tasarısı ve Teklifinin görüşmeleri gerçekleştirilmiştir.

2. KANUN TASARISINDA ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER

- 22/12/2014 tarihli ve 6583 sayılı 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri, ikinci fıkrası ve anılan Kanuna ekli E-Cetvelinin (30) numaralı sırasında yer alan düzenlemeler Anayasa Mahkemesinin 22/9/2016 tarihli ve 29835 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 26/5/2016 tarihli ve E.:2015/7, K.: 2016/47 sayılı Kararıyla iptal edilmiştir. Anayasa Mahkemesi Kararına paralel olarak 5018 sayılı Kanunun 21 inci maddesinde Merkezi Yönetim Bütçesi kapsamındaki idarelerin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmalarının usul ve esaslarının bütçe kanunları ile düzenlenmesine yönelik değişiklik yapılmaktadır.

- 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan, 4734 sayılı Kanunun 62 nci maddesinde yer alan sınırlamanın bazı projeler için uygulanmayacağı şeklindeki düzenleme, Anayasa Mahkemesinin mezkûr Kararıyla, bütçe kanununa bütçe dışı hükümler konulamayacağı gerekçesiyle iptal edilmiştir. Tasarıyla, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle, Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesi karşılanmaktadır.
- Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listenin 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan mallar için, mevcut oran değişikliklerine ilişkin yetki sınırları içinde kalmak şartıyla, özel tüketim vergisi matrahını esas alarak fiyat grupları oluşturma, bu fiyat grupları ve malların cinsi, sınıfı, üst yapı gövde tanımı, istiap haddi ile yolcu ve yük taşıma kapasitesi itibarıyla farklı oranlar belirleyebilme hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.
- 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 82 nci maddesinin birinci fıkrasında, anılan Kanun gereğince alınacak prim ve verilecek ödeneklerin hesabına esas tutulan günlük kazancın üst sınırı asgari ücretin 6,5 katı olarak belirlenmiştir. Tasarı ile, günlük brüt asgari ücretin 6,5 katı olan sigorta primine esas günlük kazanç üst sınırının, günlük brüt asgari ücretin 7,5 katına yükseltilmesi, böylelikle prim gelirlerinde artış sağlanması amaçlanmaktadır.

3. KANUN TEKLİFİNDE ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER

- Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumunun amacını düzenleyen maddede değişiklik öngörülerek Kurumun amacının kapsamının genişletilmesi, öğrencilere beslenme yardımı yapılması ve öğrencilerin milli ve manevi gelişmelerine katkı sağlanmasını Kurumun amaçları arasına alınması amaçlanmıştır.
- Düzenleme ile öğrenci yurtlarının işletmelerinin hizmet satın alma yoluyla veya başka bir kurum marifetiyle de yapılabilmesi öngörülmektedir. Ayrıca, Kurum yurtlarında veya Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan derneklere ait yükseköğrenim yurtlarında barınan öğrencilere beslenme ve barınma yardımı yapılabilmesi öngörülmektedir.

- Arazisi özel mülkiyette bulunan serbest bölgelerde işletici şirketlerin yatırımlara tahsis edilmek üzere ellerinde tuttıkları araziye ilişkin vergi yükünün azaltılmasına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.
- Ülkemizden serbest bölgelere yapılan veya serbest bölgeden ihraç amaçlı olarak yurt içine yapılan yük taşıma işlerinin katma değer vergisinden kısmi olarak istisna tutulmasına yönelik düzenleme yapılmaktadır.
- Serbest Bölgeler Kanununda yapılması öngörülen düzenleme ile serbest bölgelerden yurt dışına yönelik hizmet ihracatının geliştirilmesi amacıyla bakım, onarım, montaj, demontaj, elleçleme, ayırıştırma, ambalajlama, etiketleme, test etme ve depolama hizmetlerine gelir veya kurumlar vergisi istisnası sağlanması amaçlanmıştır.
- Türkiye İhracatçılar Meclisi ile İhracatçı Birliklerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılması öngörülen değişiklik ile ihracatın geliştirilmesi, Türk malı algısının dünya pazarlarında güçlendirilmesi ve Türkiye tanıtımının yapılmasını teminen tanıtım faaliyetlerinin koordinasyon içerisinde yürütülmesi ve söz konusu tanıtım faaliyetleri için ihtiyaç duyulacak gelirin belirlenmesi amaçlanmıştır.
- Türkiye İhracatçılar Meclisi ile İhracatçı Birliklerinin organları, üyelerinin görevleri ile ilgili suç teşkil eden fiil ve hareketleri halinde kamu görevlisi gibi cezalandırılacağı öngörülmektedir. Ayrıca, Birlik ve TİM organlarının görevlerine hangi durumlarda son verileceği hususları da düzenlenmektedir.

4. KOMİSYONUMUZDA TASARI VE TEKLİFİN GENELİ ÜZERİNDE YAPILAN GÖRÜŞMELER

Kanun Tasarısı ve Teklifinin geneli üzerinde yapılan görüşmelerde Komisyon üyesi milletvekilleri tarafından;

- 5018 sayılı Kanunun 21 inci maddesinde yapılması öngörülen düzenlemenin Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesini karşılamadığı, iptal gerekçesinde yürütme organına verilen yetkinin Meclisin bütçe hakkına aykırı olduğunun belirtildiği, diğer taraftan kararda yürütme organına verilecek yetkinin sınırlarının belirlenmesi gerektiğinin ifade edildiği, ayrıca öngörülen düzenlemenin ödeneklerin yüzde 20'si gibi çok geniş kapsamlı olduğu, düzenlemenin bütçe ilkelerine de aykırılık teşkil ettiği, harcama yetkisi yürütme organına devredilirken söz konusu harcamaların nereye yapılacağına ilişkin de yetkinin verilmesi

gerektiği, aktarmalara ilişkin yetki alınmasının parlamento bütçe görüşmelerini anlamsız hale getirdiği,

- Anayasa Mahkemesinin 2015 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun ilgili maddelerine ilişkin iptal kararları dikkate alınarak 2016 ve 2017 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun hazırlanmış olması gerektiği, bunun yerine 5018 sayılı Kanunda değişiklik yapılarak 2017 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun söz konusu değişiklik doğrultusunda hazırlanmasının hatalı bir uygulama olduğu, ayrıca Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen 2015 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun E Cetvelinin 30 uncu sırasındaki düzenlemenin 2017 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu Tasarısında da yer almaya devam ettiği,

- Parlamentoların tarihte ortaya çıkışının ve demokrasinin gelişmesinin temeli olan bütçe hakkının Meclise ait olduğu ve bu hakkın devredilemeyeceği, yürütme organına yetki devrederken alt ve üst sınırların çok sıkı bir şekilde belirlenmesi gerektiği, kurumların kendi bütçeleri içindeki ödenek aktarmalarına ilişkin yüzde 5'lik sınırın yüzde 20'ye çıkarılmasının yürütme organına aşırı yetki verilmesi anlamına geldiği, ayrıca yüzde 20'yi aşan ödenek aktarması yapılmasına ilişkin Maliye Bakanına yetki verilmesinin Anayasaya aykırı olacağı,

- Yatırım projelerinin plânlanan sürede tamamlanarak ekonomiye kazandırılabilmesi amacıyla, birden fazla yılı kapsayan işlerde ihaleye çıkılabilmesi için ilk yıl için öngörülen ödeneğin proje maliyetinin % 10'undan az olamayacağına ilişkin Kamu İhale Kanununda yer alan mevcut düzenlemenin uygulamada yatırımların tamamlanamadan yarım kalmasına neden olduğu, söz konusu düzenleme yapılmadan önce yatırımlara başlanırken sadece temel atıldığı, uzun yıllar boyunca yatırımların atıl olarak beklediği, bu nedenle mevcut düzenlemenin yatırım alanında reform niteliğinde bir düzenleme olduğu,

- Emlak vergilerinin servet vergilerinin önemli bir kalemi olduğu, ancak serbest bölgelerde emlak vergisi muafiyeti tanınmasının serbest bölgeleri canlandıracağı, ekonomiye katkı sağlayacağı,

- Öğrencilerin yurt ihtiyacının devlet tarafından karşılanması gerektiği, halihazırda öğrencilerin oldukça düşük bir oranının devlet yurtlarında kalabildiği, devlet yurtlarının daha fazla öğrenciye hizmet verecek şekilde kapasitelerinin artırılması gerektiği, ayrıca vakıf yurtlarının denetimini sağlayacak mekanizmaların geliştirilmesi gerektiği,

- Asgari ücretin hali hazırda artırılmış olması dikkate alındığında prime esas üst kazanç sınırının da artırılmasının işletmelere yaklaşık 3 milyar TL'lik ilave yük getireceği, bu durumun işsizlik oranlarını olumsuz şekilde etkileyebileceği,

şeklindeki görüş ve eleştirilerin ardından Hükümet adına yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

- Anayasa Mahkemesinin iptal kararında, yürütme organına devredilecek ödenek aktarma yetkisinin çerçevesinin kanunla belirlenmesinin zorunlu olduğunun belirtildiği, bu doğrultuda 5018 sayılı Kanunda yapılması öngörülen değişiklik ile ödenek aktarmalarına ilişkin usul ve esasların belirlenmesinin amaçlandığı, 5018 sayılı Kanunun mevcut 21 inci maddesinde kurum bütçeleri arasındaki ödenek aktarmalarının kanunla yapılmasına ilişkin hüküm bulunduğu, mevcut uygulamada ödenek aktarmasına ilişkin yetkinin merkezi yönetim bütçe kanunlarında belirlenmiş olduğu, ancak Anayasa Mahkemesinin iptal kararı doğrultusunda söz konusu düzenlemenin 5018 sayılı Kanunda yapılmasının amaçlandığı, bu anlamda düzenlemenin Anayasa Mahkemesinin kararına uygun olduğu,

- Ülkemizde bütçe kanunlarının oldukça detaylı hazırlanması nedeniyle yıl içerisinde ödenek aktarmalarına mutlaka ihtiyaç duyulduğu, bu çerçevede her yıl ortalama beş bin civarında ödenek aktarma işlemi yapıldığı, ancak ödenek aktarma işlemlerinin sadece yıl içerisinde ortaya çıkan ihtiyaçlar doğrultusunda ödenek yetersizliğini gidermeyi amaçladığı, kurumların öngöremediği giderlerin ancak yıl içerisinde ödenek aktarmaları yoluyla finanse edilebildiği,

- Yatırım projelerinin plânlanan sürede tamamlanarak ekonomiye kazandırılabilmesi amacıyla, birden fazla yılı kapsayan işlerde ihaleye çıkılabilmesi için ilk yıl için öngörülen ödeneğin proje maliyetinin % 10'undan az olamayacağına ilişkin Kamu İhale Kanununda yer alan düzenlemede yapılması öngörülen değişiklikle, merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen yatırım ve projelerin istisna tutulmasının öngörüldüğü, söz konusu istisnanın amacının büyük projelerin anılan sınıra takılmasının önüne geçilmesi olduğu,

- Motorlu taşıtlardan alınan özel tüketim vergisinin sadece motor silindir hacmi esas alınarak belirlenmesinin doğru olmadığı, bu nedenle yapılması öngörülen düzenleme ile farklı ölçütlerin geliştirilmesine ilişkin Bakanlar Kuruluna yetki verildiği, ayrıca emisyonla bağlı olarak getirilecek bir ölçütün de çevreci vergileme anlamında faydalı olacağı,

- Prime esas kazanç üst sınırına ilişkin yapılan düzenleme ile Sosyal Güvenlik Kurumunun gelirlerinde 2017 yılı için 1,6 milyar TL'lik artış beklendiği, yaklaşık 365 bin kişinin üst sınırdan prim ödediği, yapılan düzenleme ile söz konusu çalışanların emekli aylıklarında yüzde 15 oranında bir artışın da meydana geleceği, böylece yapılması öngörülen düzenleme ile hem SGK gelirlerinin hem de üst sınırdan prim ödeyenlerin emekli aylıklarının artırılmış olacağı,

ifade edilmiştir.

5. KOMİSYONUN MADDELER HAKKINDA KARARI

Tasarı ve Teklifin geneli üzerindeki görüşmeler ardından Tasarının maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir. Kanun Tasarısı aşağıdaki şekilde kabul edilmiştir.

Madde 1

Tasarının 1 inci maddesi; 5018 sayılı Kanunun 21 inci maddesindeki merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki aktarmaların kanunla yapılacağına ilişkin mevcut hükmün korunmasını ve kurum içi ödenek aktarmalarının kurum bütçesinin başlangıç ödeneklerinin yüzde yirmisini geçmeme şartına bağlanmasını teminen değiştirilmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Madde 2

Teklifin 5 inci maddesi; Tasarıya yeni 2 nci madde olarak eklenmek suretiyle kabul edilmiştir.

Madde 3

Teklifin 6 ncı maddesi; öğrenci yurtlarının işletilmesine ilişkin usul ve esasları belirleyen hükmün madde metninden çıkarılması; beslenme ve barınma yardımına ilişkin usul ve esasların Gençlik ve Spor Bakanlığı ile Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenmesi ve madde başlığının yapılan değişiklikler doğrultusunda yeniden düzenlenmesi ve Tasarıya yeni 3 üncü madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Madde 4

Teklifin 7 nci maddesi; Tasarıya yeni 4 üncü madde olarak eklenmek suretiyle kabul edilmiştir.

Madde 5

Teklifin 8 inci maddesi; Tasarıya yeni 5 inci madde olarak eklenmek suretiyle kabul edilmiştir.

Madde 6

Tasarının 2 nci maddesi; merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen stratejik öneme sahip yatırımların 4734 sayılı Kanunun 62 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinden istisna tutulmasını teminen değiştirilmesi suretiyle 6 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 7

Tasarının 3 üncü maddesi; Bakanlar Kuruluna 4760 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı listedeki 87.03 G.T.İ.P numarasında yer alan malların vergi oranlarında emisyon türü ve değerine göre de farklılaştırma yapma yetkisi verilmesini teminen değiştirilmesi suretiyle 7 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 8

Tasarının 4 üncü maddesi; 8 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 9

Tasarının yürürlüğe ilişkin 5 inci maddesi; madde numaralarının teselsül ettirilmesi nedeniyle redaksiyona tabi tutulması suretiyle 9 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 10

Tasarının yürütmeye ilişkin 6 ncı maddesi; 10 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Ayrıca; metnin tamamı kanun dili ve tekniği bakımından gözden geçirilmiş, madde numaraları yeni eklenen maddeler çerçevesinde teselsül ettirilmiş ve metinde redaksiyon mahiyetinde değişiklikler yapılmıştır.

6. ÖZEL SÖZCÜLER

İçtüzüğün 45 inci maddesi uyarınca Tasarının Genel Kuruldaki görüşmelerinde Komisyonumuzu temsil etmek üzere, Eskişehir Milletvekili Emine Nur GÜNAY, Giresun

Milletvekili Cemal ÖZTÜRK, İstanbul Milletvekili Şirin ÜNAL, Kars Milletvekili Yusuf Selahattin BEYRİBEY ve Kırşehir Milletvekili Mikail ARSLAN özel sözcüler olarak seçilmiştir.

Başkan	Başkanvekili	Kâtip
<i>Süreyya Sadi Bilgiç</i>	<i>Mehmet Şükrü Erdiç</i>	<i>Emine Nur Günay</i>
Isparta	Adana	Eskişehir (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>Bülent Kuşoğlu</i>	<i>Mustafa Savaş</i>	<i>Kasım Bostan</i>
Ankara	Aydın	Balıkesir
(Muhalefet şerhi)		
Üye	Üye	Üye
<i>Şahap Kavcıoğlu</i>	<i>Ejder Açikkapı</i>	<i>İbrahim Aydemir</i>
Bayburt	Elazığ	Erzurum
Üye	Üye	Üye
<i>Utku Çakırözer</i>	<i>Cemal Öztürk</i>	<i>İsmail Faruk Aksu</i>
Eskişehir	Giresun	İstanbul
(Muhalefet şerhi)	(Bu raporun özel sözcüsü)	(Muhalefet şerhimiz vardır)
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Bekaroğlu</i>	<i>Erkan Kandemir</i>	<i>Garo Paylan</i>
İstanbul	İstanbul	İstanbul
(Muhalefet şerhim var)		(Muhalefet şerhi ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Bihun Tamaylıgil</i>	<i>Şirin Ünal</i>	<i>Musa Çam</i>
İstanbul	İstanbul	İzmir
(Muhalefet şerhi ektedir)	(Bu raporun özel sözcüsü)	(Şerh ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Hamza Dağ</i>	<i>Zekeriya Temizel</i>	<i>İbrahim Mustafa Turhan</i>
İzmir	İzmir	İzmir
	(Muhalefet şerhi vardır)	
Üye	Üye	Üye
<i>Yusuf Selahattin Beyribey</i>	<i>Mikail Arslan</i>	<i>Sami Çakır</i>
Kars	Kırşehir	Kocaeli
(Bu raporun özel sözcüsü)	(Bu raporun özel sözcüsü)	

Üye	Üye	Üye
<i>Mustafa Kalaycı</i>	<i>Ahmet Yıldırım</i>	<i>Ebubekir Gizligider</i>
Konya	Muş	Nevşehir
(Muhalefet şerhim eklidir)	(Muhalefet şerhi ektedir)	
Üye	Üye	Üye
<i>Alpaslan Kavakhoğlu</i>	<i>Ergün Taşcı</i>	<i>Hikmet Ayar</i>
Niğde	Ordu	Rize
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Ali Cevheri</i>	<i>Kadim Durmaz</i>	<i>Salih Cora</i>
Şanlıurfa	Tokat	Trabzon
	(Muhalefet şerhim vardır)	
	Üye	
	<i>Faruk Çaturoğlu</i>	
	Zonguldak	

MUHALEFET ŞERHİ

(1/779) Esas numaralı "**Kamu Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı**"na karşı olmamızın nedenleri aşağıda belirtilmiştir.

I. TEKLİFİN BÜTÜNÜ HAKKINDA GÖRÜŞLERİMİZ

1- Anayasa'ya Aykırılık savlarımız değerlendirilmemiştir

Kanun tasarısının geneli üzerindeki görüşmelere başlarken Tasarının 1. maddesinin Anayasa'ya aykırı olduğu görüşü ile sürülmüş, ancak aykırılık savına yönelik itirazımız Komisyon Başkanlık Divanınca dikkate alınmamıştır.

Tasarının 1. maddesinde yer alan hükümler ile 5018 sayılı Kamu Mali Yönetim ve Temel Kanunu'nun 21'nci maddesinde, 6. Maddesindeki hükümlerle de 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62'nci maddesinde kapsamlı değişiklikler yapmaktadır.

Kanun tasarısının 1. ve 6'nci maddesinde yer alan hükümlerle Kamu Mali Yönetim ve Kontrol Kanunu'nun 21'nci maddesinde ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62'nci maddesinde yapılan değişikliğin gerekçesi hükümet tarafından;

"22/12/2014 tarihli ve 6583 sayılı 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri, ikinci fıkrası ve anılan Kanuna ekli E-Cetvelinin (30) numaralı sırasında yer alan hükümlerin yasama organına tanınan bütçe yetkisinin devri ve bütçe kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamayacağı ilkesinin ihlali olduğu gerekçeleriyle Anayasa Mahkemesinin 22/9/2016 tarihli ve 29835 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 26/5/2016 tarihli ve E.:2015/7, K.: 2016/47 sayılı Kararıyla iptal edilmesi" şeklinde ifade edilmektedir.

5018 sayılı Kanunun 21. Maddesinde yapılan değişiklik Anayasa Mahkemesinin, *"bütçe kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamayacağı ilkesinin ihlalini önlüyorsa da içeriği itibarıyla Anayasanın 87. Maddesinde ifadesini bulan "yasama organına tanınan bütçe yetkisinin devredilemeyeceğine ilişkin hükme ve ve "Anayasa Mahkemesi Kararları" başlıklı 153. maddesi hükmüne aykırılık oluşturmaktadır.*

Bu madde ile Maliye Bakanına ve idareye tanınan geniş yetkinin, bütçe hakkının devredilmesi sonucunu doğurması nedeniyle, Anayasaya aykırı olduğu ileri sürülmüş, ancak bu durum dikkate alınmayarak iç tüzük gereği gereken işlem yapılmamıştır.

Oysa Meclis İç Tüzüğü'nün 38. Maddesi " Komisyonlar, kendilerine havale edilen tasarı veya tekliflerin ilk önce Anayasanın metin ve ruhuna aykırı olup olmadığını tetkik etmekle yükümlüdürler.

Bir komisyon, bir tasarı veya teklifin Anayasaya aykırı olduğunu gördüğü takdirde gerekçesini belirterek maddelerin müzakeresine geçmeden reddeder. " hükmünü taşımakta olup bu sorun bu madde uyarınca çözüme bağlanmadan tasarı görüşmelerine geçilemez.

Buna karşın Anayasa'ya aykırılık iddiası karara bağlanmadan görüşmelere geçilmesi İçtüzüğe aykırıdır.

2- Bir biriyle ilgili olmayan ve 8 ayrı yasayı ilgilendiren düzenlemelere aynı tasarıda yer verilerek bunu da genel kurulda Temel Yasa olarak görüşme alışkanlığı yaratılması iç tüzük aykırılığı olarak görülmektedir.

Son dönemlerde, içeriğinde birbiriyle hiç bir ilişki bulunmayan çok sayıda kanunda değişiklik yapılmasını öngören ve "Torba Kanun" olarak adlandırılan kanun tasarıları ve tekliflerinin gündeme getirilerek aceleyle yasalaştırılması yöntemi bir alışkanlık haline gelmekte, İçtüzüğü'nün 91 maddesi uyarınca da temel kanun olarak görüşülmek üzere genel kurula indirilmektedir.

Devlet yönetimini ve toplumun geniş kesimlerini yakından ilgilendiren, bütçe dengesini, ekonomideki kaynak dağılımını ve ekonomik tercihleri etkileyen bu nitelikteki düzenlemelerin, torba kanun yöntemiyle yasalaştırılmak istenmesi demokrasimizin yerleşik teamüllerine de uygun değildir.

Bu yöntem, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının hazırlık aşamasında görüşlerinin alınamamasına, getirilen düzenlemelerin ekonomik ve mali etkilerinin yeteri kadar anlaşılmasına ve tartışılmasına neden olmaktadır. Son dönemlerdeki kanun teklif ve tasarıları, düzenleyici etki analizleri yapılmadan TBMM'ye sunulmakta dolayısıyla söz konusu kanun değişikliklerinin yasal bir gereklilik olan bütçeye ve ekonomiye getireceği mali yükü hesaplanamamakta ve bu çerçevede bütçe dengesinin bozulması ve dolayısıyla da ülke ekonomisinin olumsuz yönde etkilenmesine neden olmaktadır.

Diğer taraftan, farklı komisyonların görev alanlarına giren düzenlemeleri içeren torba kanun tasarıları ve tekliflerinin ilgili komisyonlarda görüşülmesi yerine esas komisyon sıfatıyla sadece Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülmesi ve esastan ilgili oldukları halde tali komisyon olarak belirlenen diğer komisyonlarda görüşülmemesi ve görüş bildirilmemesi, yasama faaliyetlerinin etkisizleştirilmesine yol açmaktadır.

Plan ve Bütçe Komisyonununun 01.10.2016 günlü birleşiminde görüşülmeye başlanılan "Kamu Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik

Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" daha sonra kanun tekliflerinin de gündeme alınarak tasarı ile birleştirilmesi sonucunda "mini torba yasa" formatına kavuşturulmuş, bulunan tasarı metni ilave maddelerle birlikte yürürlük ve yürütme hariç 8 maddelik tasarı haliini alarak, vergi, harcama, serbest bölge, gençlerin yurt ve beslenme konuları ile ilgili olmak üzere 8 ayrı konuda değişiklik yapan bir tasarı kimliğine bürünmüştür.

Bu madde metinlerinden her biri ayrı ihtisas komisyonunun çalışma alanına giren, detaylarıyla görüşülüp tartışılması gereken düzenleme konularıdır.

Komisyonlara üye seçilirken milletvekillerinin uzmanlık ve ilgili alanları göz önüne alınmaktadır. Plan ve Bütçe Komisyonu üyelerinin her konuda yetkin birer uzman olduğunu söylemek mümkün değildir. Bu nedenle özel uzmanlık alanı ve değerlendirme, tartışa gerektiren konuların öncelikle ilgili komisyonlarda görüşülmesi gerekmektedir. Plan ve Bütçe Komisyonunun asıl komisyon olduğu durumlarda da tasarı ve tekliflerin ilgili komisyonlarca düzenlenecek komisyon raporları dikkate alınarak Plan ve Bütçe Komisyonunda karara bağlanması hem doğru hem de içtüzük'e uygun olacaktır.

Birbiriyle ilintisi bulunmayan yaklaşık 8 ayrı Kanunda değişiklikler yapan ve mevcut sistemi değiştiren söz konusu maddelerin tali ihtisas komisyonlarında değerlendirme yapılmadan hatta en azından Plan Bütçe alt komisyonunda ayrıntılı bir şekilde görüşmeye tabi tutulmadan yasalaştırılma gayretini uygun bulmuyoruz.

Hukuk literatüründe gerçek bir yasa türüne karşılık gelmeyen son dönemde Türk siyaset ve hukuk dünyasında tartışılan ve "yasama kurnazlığı" suçlamalarıyla tepki toplayan bu yasa türü hukuk literatürümüz ve hukuk kalitesi açısından ciddi sıkıntılar doğurmaktadır. Çok sayıda Kanunda ve Kanun Hükmünde Kararnamede aynı anda torba yasa mantığıyla ilgili komisyonlarda detaylı olarak tartışma ve inceleme yapılmaksızın değişiklik yapılması veya yeni hükümler ihdası hem mevzuatta hem de uygulamada ciddi sorunlara neden olmaktadır.

Anayasa Mahkemesinin 2015 yılı Merkezi Bütçe Kanununun bazı maddelerini iptali dolayısıyla bu iptale ilişkin ve uygun düzenlemelerin yapılması tarafımızca mantıklı ve kabul edilebilir olmasına karşın; birbiriyle ilintisi bulunmayan 8 ayrı kanunun mevcut hükümlerde ve sistemde büyük boyutlu değişiklikler yapan bir yasaya dönüştürülerek yasalaştırılmasını doğru bulmuyoruz.

II. KANUN TEKLİFİNİN MADDELERİ ÜZERİNDEKİ GÖRÜŞLERİMİZ

1. Tasarının 1'nci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının 1. maddesiyle 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- *Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmaları kanunla yapılır. Ancak, harcamalarda tasarrufu sağlamak, dengeli ve etkili bir bütçe politikasını gerçekleştirmek üzere genel bütçe ödeneklerinin yüzde onunu geçmemek kaydıyla, merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmalarına ilişkin yetki ve işlemler ile usul ve esaslar merkezî yönetim bütçe kanununda belirlenir.*

Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri, aktarma yapılacak tertipteki ödeneğin yüzde yirmisine kadar kendi bütçeleri içinde ödenek aktarması yapabilirler. Ancak, ihtiyaç halinde yüzde yirmiyi aşan ödenek aktarma işlemlerini kurum bütçesinin başlangıç ödenekleri toplamının yüzde yirmisini geçmemek üzere yapmaya Maliye Bakanlığı, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde değişikliğin gerektirdiği tertipler arası ödenek aktarması işlemlerinin tamamını yapmaya ise ilgili idareler yetkilidir.

Kamu idarelerinin bütçeleri içinde; personel giderleri tertiplerinden, aktarma yapılmış tertiplerden ve yedek ödenekten aktarma yapılmış tertiplerden diğer tertiplere ödenek aktarılamaz. Ancak, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde, aktarma yapılan tertiplerden diğer tertiplere ödenek aktarılabilir.”

Maddede yapılan değişikliğin gerekçesi tasarı metninde;

“... 22/12/2014 tarihli ve 6583 sayılı 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri, ikinci fıkrası ve anılan Kanuna ekli E-Cetvelinin (30) numaralı sırasında yer alan düzenlemeler, "yasama organının halk adına kamu gelirlerini toplama ve harcama konusunda sahip olduğu yetkinin, dava konusu kurallar ile kısmen ilgili bakanlara ya da kurumlara verilerek, çerçevesi çizilmemiş, esasları belirlenmemiş bir alanda hiçbir sınırlamaya bağlı olmaksızın geniş yetkiler tanınması Meclisin sahip olduğu bütçe hakkının; bütçe kanununa bütçe dışı hükümler konularak, mevcut kanun hükümlerinin açıkça veya dolaylı olarak değiştirilmesi veya bütçe yılı itibariyle zımnen kaldırılmasının ise bütçe kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamayacağı ilkesinin ihlali olduğu" gerekçesiyle, Anayasa Mahkemesinin 22/9/2016 tarihli ve 29835 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 26/5/2016 tarihli ve E.:2015/7, K.: 2016/47 sayılı Kararıyla iptal edilmiştir. Dolayısıyla, söz konusu hususa ilişkin olarak 5018 sayılı Kanunun 21 inci maddesinde değişiklik yapılması ihtiyacı hasıl olmuştur.”

şeklinde açıklanmaktadır.

Yapılan değişlikle 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 21. maddesinin birinci cümlesindeki merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmalarının kanunla yapılacağı yönündeki ibare muhafaza edilirken, yeni düzenleme ile genel bütçe ödeneklerinin yüzde 10'unu geçmemek kaydıyla, merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarımlarına ilişkin yetki ve işlemler ile usul ve esasların merkezi yönetim bütçe kanununda belirleneceği, hükme bağlanmaktadır.

Yine yapılan düzenleme ile eski metinde, merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerine aktarma yapılacak tertipteki ödeneğin %5'ine kadar kendi bütçeleri içinde ödenek aktarma yapabilmesine olanak veren düzenlemede yer alan oran %20'ye çıkarılmaktadır.

Buna ilave olarak ihtiyaç halinde yüzde yirmiyi aşan ödenek aktarma işlemlerini kurum bütçesinin başlangıç ödenekleri toplamının yüzde yirmisini geçmemek üzere yapmaya Maliye Bakanlığı, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde değişikliğin gerektirdiği tertipler arası ödenek aktarması işlemlerinin tamamını yapmaya ise ilgili idareler yetkili kılınmaktadır.

Tasarı gerekçesinde; söz konusu değişiklerin gerekçesi Anayasa Mahkemesinin iptal kararına dayandırılmasına rağmen madde metninde yapılan değişiklikler iptal kararında yer alan gerekçeleri kavramamaktadır.

Bütçe genel olarak, belirli bir dönemdeki gelir ve gider tahminleri ile bunların uygulanmasına ilişkin hususları gösteren ve usulüne uygun olarak yürürlüğe konulan belge olup merkezi yönetim bütçesi ise kanun ile düzenlenmektedir. Buna göre devlet, bir mali yıl süresince bütçe kanununda belirtilmesi koşuluyla harcama yapabilmekte ve gelir toplayabilmektedir. Bütçe kanunları yıllık olarak çıkarılmakta, ilgili oldukları yıl boyunca uygulanmakta ve yılı tamamlandıktan sonra hükmünü yitirmektedir.

Türkiye Büyük Millet Meclisinin görev ve yetkileri Anayasa'nın 87. maddesinde, *"Türkiye Büyük Millet Meclisinin görev ve yetkileri, kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak; Bakanlar Kurulunu ve bakanları denetlemek; Bakanlar Kuruluna belli konularda kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi vermek; bütçe ve kesinhesap kanun tasarılarını görüşmek ve kabul etmek; para basılmasına ve savaş ilânına karar vermek; milletlerarası anlaşmaların onaylanmasını uygun bulmak, Türkiye Büyük Millet Meclisi üye tamsayısının beşte üç çoğunluğunun kararı ile genel ve özel af ilânına karar vermek ve Anayasanın diğer maddelerinde öngörülen yetkileri kullanmak ve görevleri yerine getirmektir."* şeklinde ifade edilmiştir.

Anayasa'nın 87. maddesinde, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin görev ve yetkileri arasında "*kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak*" yanında "*bütçe kanun tasarılarını görüşmek ve kabul etmek*" görev ve yetkisine de ayrıca yer verilmiştir.

Yasama organının, halk adına kamu gelirlerini toplama ve yine halk adına bu gelirleri harcama konusunda yürütme organına sınırları belirleyerek yetki vermesi ve sonuçlarını denetlemesine bütçe hakkı denilmektedir. "*Bütçe hakkı*", vergi ve benzeri gelirlerle kamu harcamalarının çeşit ve miktarını belirleme ve onaylama hakkıdır. Bu hak, halk tarafından seçilen temsilcilerden oluşan yasama organına aittir. Bütçe, hükümetin Meclis'e karşı temel sorumluluk mekanizmasıdır. Meclis, bütçe ile hükümete gelir toplama ve gider yapma yetkisi vermekte, bu yetkinin uygun kullanılmasını da bütçe sürecinin bir parçası olan kesin hesap kanunu ile denetlemektedir.

Bütçenin yapısı itibariyle fonksiyonunu ifa edebilmesi, temel bütçe ilkelerine uyulması ile mümkün olmaktadır. Bütçe ilkeleri; bütçenin hazırlanması, görüşülüp onaylanması, uygulanması ve denetlenmesi ile ilgili olarak göz önünde bulundurulması gereken kuralları ifade eder. Bu ilkeler, devlet bütçelerinin temel özellikleri ve amaçlarının gerçekleşmesi için uygulanması zorunlu olan ulusal ve uluslararası alanda kabul görmüş ilkelerdir.

Bu kapsamda bütçe hakkının doğal bir sonucu olarak yasama organının halk adına kamu gelirlerini toplama ve harcama konusunda sahip olduğu yetkinin kısmen ilgili bakanlara, kısmen Maliye Bakanına verilerek, sınırları da belirlenmiş bile olsa geniş yetkiler tanınması Meclisin sahip olduğu bütçe hakkının; devri anlamındadır.

Maddenin 3'üncü fıkrasındaki "*Kamu idarelerinin bütçeleri içinde; personel giderleri tertiplerinden, aktarma yapılmış tertiplerden ve yedek ödenekten aktarma yapılmış tertiplerden diğer tertiplere ödenek aktarılamaz*" düzenlemesi madde metninde muhafaza edilirken, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde, aktarma yapılan tertiplerden diğer tertiplere ödenek aktarılabilmesi yönünde ilave bir düzenleme yapılmaktadır. Bu durumda yine bütçedeki personel ödeneklerinden aktarma yapılması engellenemeyecek daha önceki yıllar bütçe uygulamalarında olduğu gibi kurumların personel ödeneklerinin kullanılması ve mevkufat yöntemiyle , ödenek üstü harcama durumunda "*Ek bütçe Kanun Tasarısı*" sevk edilmeden ödenek üstü harcama probleminin bütçe içinde örtülerek çözümü sağlanacaktır. Bu da bütçe hakkının devri anlamına gelmektedir.

Bu nedenle söz konusu maddede yapılan değişiklikler Anayasanın 87. maddesine ve 153 'üncü maddesine aykırı bulunmaktadır.

2. Tasarının 2'inci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının bu maddesiyle 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununun 2 nci maddesi'nde aşağıdaki şekilde yer alan ;

“Madde 2 – Kurumun amacı; yurt içinde ve dışında yüksek öğrenim gören öğrencilere bu kanun gereğince kredi vermek, yurtlar yaptırmak ve yurt işletmesini sağlamak suretiyle Türk gençlerinin yüksek öğrenimlerini, sosyal ve kültürel gelişmelerini kolaylaştırmaktır.”

şeklinde yer alan hüküm;

"MADDE 2- Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumunun amacı; yurt içinde ve dışında yükseköğrenim gören öğrenciler için yurtlar yapmak ve işletmesini sağlamak, beslenme yardımı yapmak, eğitim, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlerle milli ve manevi gelişmelerine katkı sağlamak, yükseköğrenim öğrencilerine kredi veya burs vermek, öğrencilerin yükseköğrenimlerini kolaylaştırmaktır."

biçiminde değiştirilmektedir.

Söz konusu maddede yer alan özellikle “beslenme yardımı” uygulamasını geç ama yerinde bir değişiklik olarak görüyoruz.

3. Tasarının 3'üncü maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının 3'üncü maddesiyle 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununun 23'üncü maddesinde yer alan hüküm;

“Beslenme ve Barınma Yardımı

MADDE 23- Kurum yurtlarında barınan öğrenciler **ile birlikte** Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan derneklere ait yükseköğrenim yurtlarında barınan öğrencilere Bakanlık ve Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde beslenme ve barınma yardımı yapılabilir.

Beslenme ve barınma yardımı, Kurum yurtlarında kalan öğrencinin Devlete bir aylık maliyetini geçmemek ve yükseköğretim kurumlarının öğrenim sürelerini aşmamak kaydıyla bir öğretim yılında dokuz ayı geçemez.

Yurt hizmetini sunan veya yararlananların, yersiz beslenme ve barınma yardımı ödenmesine sebebiyet vermeleri halinde bu tutarları, ödemenin yapıldığı tarihten itibaren 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesine göre hesaplanacak gecikme zammı ile birlikte bir ay içinde Kuruma ödemesi, yapılacak tebligatla sebebiyet verenlerden istenir. Bu süre içinde ödenmemesi hâlinde bu tutarlar, anılan Kanun hükümlerine göre Maliye Bakanlığına bağlı vergi daireleri tarafından takip ve tahsil edilerek Kuruma ödenir.”

şeklinde değiştirilmektedir.

Bu düzenleme ile; Kurum yurtlarında barınan öğrencilere ve Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan derneklere ait yükseköğrenim yurtlarında barınan öğrencilere Bakanlık ve Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde beslenme ve barınma yardımı yapılması olanağı getirilmekte ve beslenme ve barınma yardımı ile ilgili diğer esaslar belirlenmektedir.

Yurtlarda beslenme ve barınma yardımı ile ilgili esasların düzenlemesi işinin sadece Maliye Bakanlığı ve Gençlik ve Spor Bakanlığının insiyatifine bırakılmasını, üniversitelerin devrede olmamasını ve yersiz beslenme ve barınma yardımı alanlarla ilgili ödemelerin geri alınmasındaki kriterlerin yasada belirlenmemesini doğru bulmuyoruz.

Aslında ülkemiz yüksek öğrenim gençliğini yakından ilgilendiren tasarıdaki 2. ve 3. maddelerin tüm ayrıntısı ile ayrı bir yasada düzenlenerek Milli Eğitim, Gençlik ve Spor, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunda, görüşüldükten sonra sadece hazineye mali külfeti açısından Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülüp değerlendirilmesinin daha uygun olacağını düşünüyoruz.

4- Tasarının 4 ve 5'inci maddesi hakkında değerlendirme:

Bu maddedeki düzenlemelerle; Serbest Bölgelerle ilgili olarak bazı vergi avantajları sağlanmaktadır.

Tasarının 4'üncü maddesiyle;

"29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan "(Sanayici lehine tapudaki tescilin yapılacağı tarihe kadar)" ibaresinden sonra gelmek üzere ", Bakanlar Kurulunca serbest bölge ilan edilen arazi (Kullanıcı lehine tapuda tescilin yapılacağı tarihe kadar)" ibaresi eklenmektedir".

Bu değişiklikle, arazisi özel mülkiyette bulunan serbest bölgelerde işletici şirketlerin yatınlara tahsis edilmek üzere ellerinde tuttıkları araziye ilişkin emlak vergisine yönelik muafiyet düzenlemesi yapılmaktadır.

Tasarının 5'inci maddesiyle;

"25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasının (1) bendine "verilen hizmetler" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile serbest bölgelere veya bu bölgelerden yapılan ihraç amaçlı yük taşıma işleri" ibaresi eklenmektedir.

Bu değişiklikle serbest bölgelere yapılan taşıma işlemleri ile bu bölgelerden yapılan ihraç amaçlı yük taşıma işleri KDV'den istisna tutulmaktadır.

Serbest Bölgeler ile ilgili olarak vergi kanunlarında bazı ve muafiyetler ve istisnalar getiren tasarının 4 ve 5'nci maddelerinin ise Serbest Bölgeler ile ilgili olarak tüm sorunlarının çözümünü öngöreceğ şekilde hazırlanacak ayrı bir tasarıda ve ilgili Komisyonu olan "Sanayi Ticaret, Enerji Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu"nda görüşüldükten sonra sadece hazineye mali külfeti açısından Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülüp değerlendirilmesinin daha uygun olacağını düşünüyoruz.

5. Tasarının 6'ncı maddesi hakkında değerlendirme:

4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62. Maddesinin a mevcut a bendi;

"Madde 62- Bu Kanun kapsamındaki idarelerce mal veya hizmet alımları ile yapım işleri için ihaleye çıkılmadan önce aşağıda belirtilen hususlara uyulması zorunludur:

a) Yatırım projelerinin plânlanan sürede tamamlanarak ekonomiye kazandırılabilmesi amacıyla, birden fazla yılı kapsayan işlerde ihaleye çıkılabildiği için, işin süresine uygun olarak yıllar itibarıyla ödeneğin bütçelerinde bulunmasını sağlamak üzere programlamanın yapılmış olması zorunludur. İlk yıl için öngörülen ödenek proje maliyetinin % 10'undan az olamaz ve başlangıçta daha sonraki yıllar için programlanmış olan ödenek dilimleri sonraki yıllarda azaltılamaz."

hükmünü taşımaktadır.

Tasarının 6. Maddesiyle 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62. Maddesinin a bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmektedir.

"MADDE 6- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine "İlk yıl için öngörülen ödenek" ibaresinden sonra gelmek üzere ", yılı merkezî yönetim bütçe kanununda belirlenen **stratejik öneme sahip** yatırımlar veya projeler hariç olmak üzere," ibaresi eklenmiştir."

Bu değişiklikle Bütçe kanununda belirlenen stratejik önemi haiz büyük projeler için; Kamu İhale Kanununda yer alan ihaleye çıkmak için ödenek bakımından gerekli olan "İlk yıl için öngörülen ödenek proje maliyetinin %10'undan az olamaz" hükmü büyük yatırımlar için uygulanamaz hale getirmektedir.

Maddenin gerekçesinde; "4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesinde yapılan değişiklikle, yılı merkezî yönetim bütçe kanununda belirlenen

yatırımlar veya projelerin ihale edilebilmesi için gerekli olan yüzde on ödenek şartının aranmamasına yönelik düzenleme yapılarak, Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesi karşılanmaktadır.”

ifadesi yer almaktadır.

Bu değişiklik ile bundan böyle ödeneği olmayan ya da yeterli ödeneği olmayan yatırımlara başlanılmasına, seçim yatırımlarının yeniden hortlmasına ve zaten sınırlı olan kamu kaynaklarının çar-cur edilmesinin yolu açılmaktadır.

6- Tasarının 7’inci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının bu maddesiyle 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

*“c) (II) sayılı listedeki mallar için belirlenen oranları bir katına kadar artırmaya, sifıra kadar indirmeye, bu sınırlar içinde kalmak şartıyla 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan mallar için özel tüketim vergisi matrahını esas alarak fiyat grupları oluşturmaya, bu fiyat grupları ve malların cinsi, sınıfı, üst yapı gövde tanımı, **emisyon türü ve değeri**, istiap haddi ile yolcu ve yük taşıma kapasitesi itibarıyla farklı oranlar belirlemeye; uygulanmakta olan oranları EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda yarısına kadar indirmeye, kanunî oranına kadar çıkarmaya,”*

Yapılan bu düzenleme ile;87.03. GTİP’de bulunan **“Binek otomobilleri ve esas itibariyle insan taşımak üzere imal edilmiş diğer motorlu taşıtlar (87.02 pozisyonuna girenler hariç) (steysin vagonlar ve yarış arabaları dahil)”** ibaresi altındaki taşıtlar için özel tüketim vergisi matrahı için özel fiyat grupları oluşturmaya, bu fiyat grupları ve malların cinsi, sınıfı, üst yapı gövde tanımı, emisyon türü ve değeri, istiap haddi ile yolcu ve yük taşıma kapasitesi itibarıyla farklı oranlar belirlemeye; uygulanmakta olan oranları EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda yarısına kadar indirmeye, kanunî oranına kadar çıkarmaya Bakanlar Kurulu yetkili kılınmaktadır.

Bu değişikliğin gerekçesi tasarıda;

“Madde ile, Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listenin 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan mallar için, mevcut oran değişikliklerine ilişkin yetki sınırları içinde kalmak şartıyla, özel tüketim vergisi matrahını esas alarak fiyat grupları oluşturmaya, bu fiyat grupları ve malların cinsi, sınıfı, üst yapı gövde tanımı, istiap haddi ile yolcu ve yük taşıma kapasitesi itibarıyla farklı oranlar belirleyebilme hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.” şeklinde yer almıştır.

Söz konusu değişiklik olumlu olmakla birlikte, konu üzerinde yeterli inceleme imkanı bulunamaması, komisyon görüşmeleri sırasında ilgili sektör temsilcilerinin katılımının sağlanmaması, başka seçeneklerin değerlendirilmemesi, konunun detaylı olarak tartışılmasını imkansız kılmıştır.

7- Tasarının 7'inci maddesi hakkında değerlendirme:

Tasarının bu maddesiyle; 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 82 nci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, günlük brüt asgari ücretin 6,5 katı olan sigorta primine esas günlük kazanç üst sınırının, günlük brüt asgari ücretin 7,5 katına yükseltilmesi sağlanmaktadır. Bu şekilde, sigortalılar için belirlenen brüt asgari ücretin 6,5 katından fazla kazancı olan sigortalılardan daha fazla prim tahsil edilerek hem bu sigortalıların daha fazla aylık ve gelir alması hem de Sosyal Güvenlik Kurumunun prim gelirlerinin artırılması amaçlanmaktadır.

Sosyal güvenlik sistemindeki aktüerya dengesi açısından probleme işaret eden söz konusu değişiklik tüm mahzurları tartışılmadan acele ile gündeme getirildiği için komisyonda dinlenen hem işçi hem de işveren temsilcileri tarafından tasvip edilemez bulunmuştur.

Sosyal Güvenlik sistemi ile ilgili olarak aktüerya dengesi problemini ortaya koyan gelir kaygısıyla gündeme getirilen ve sosyal taraflarca da benimsenmeyen söz konusu değişikliğin ilgili ihtisas komisyonunda tartışılmadan acele olarak Plan ve Bütçe Komisyonunda geçirilerek yasalaştırılmasını uygun görmüyoruz.

Sonuç olarak I nci Bölümde açıklanan nedenlerle “mini torba kanun” şeklinde hazırlandığı için tasarının bütününe; II nci bölümde ayrı ayrı açıklanan nedenlerle de "Kamu Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı"nın bu şekilde kanunlaşmasına karşı olduğumuzu bildiririz.

Zekeriya Temizel

İzmir

Musa Çam

İzmir

Bülent Kuşoğlu

Ankara

Utku Çakırözer

Eskişehir

Kadim Durmaz

Tokat

Bihun Tamaylıgil

İstanbul

Mehmet Bekaroğlu

İstanbul

MUHALEFET ŞERHI

(1/779 Esas No'lu Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı)

1/779 Esas No'lu Tasarı Plan ve Bütçe Komisyonunda 2017 Bütçe görüşmelerinin başladığı bir dönemde gündeme alınmıştır. 1 Kasım 2016 tarihinde yapılan görüşmelerde 6 maddelik bu Tasarı ile bir gün önce Komisyona havale edilen 2/1439 sayılı 16 maddelik bir Kanun Teklifi birleştirilmiş ve esas alınan Tasarının maddeleri ile teklifin 4 maddesi değiştirilerek kabul edilmek suretiyle Tasarı 10 madde olarak aynı gün kabul edilmiştir.

Son yıllarda yasama faaliyetleri baştan sona düzensiz, eksik ve özensiz bir şekilde yürütülmekte olup yasama kalitesi iyice düşmüştür. Tasarı hazırlanırken mevzuat hükümlerine yine riayet edilmemiştir.

3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanununun 2, 8 ve 33 üncü maddelerine dayanılarak hazırlanan ve Bakanlar Kurulunun 19/12/2005 tarihli ve 2005/9986 sayılı Kararı ile uygulamaya konulan Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 17 nci maddesinde; "konu itibarıyla aralarında bağlantı bulunması sebebiyle birden fazla mevzuatta düzenleme yapılmasını gerektiren haller dışında, bir çerçeve taslak ile birden fazla düzenlemenin hükümlerinde değişiklik yapılamaz. Yapılacak değişiklikler her düzenleme için ayrı ayrı çerçeve taslaklar ile yapılır." denilmektedir. Ancak, bu Tasarıda konu itibarıyla aralarında hiçbir bağlantı bulunmayan, konu ve amaç bütünlüğü olmayan birden fazla mevzuatta değişiklik içeren hükümler yer almaktadır. "Torba Kanun" olarak nitelenen bu türlü uygulamalar sonucu, kanunlar için aranan öngörülebilir, anlaşılabilir ve ulaşılabilir olma özellikleri tamamen yok edilmektedir. Hukuki güvenlik ilkesi, yürürlükte bulunan ve herkes için bağlayıcı olan kuralların açık, ulaşılabilir ve öngörülebilir olmasını gerekli kılar. Ülkemizde son yıllarda yaygınlaşan bu şekildeki yasa yapımı tarzı, hukukun bu genel ilkesini, dahası hukukun kendisini altüst etmiş bulunmaktadır.

Aynı Yönetmeliğin 10 ve 24 üncü maddelerine göre, Hükümet tarafından hazırlanan düzenlemelerin düzenleyici etki analizinin bulunması zorunludur. Düzenleyici etki analizinde, düzenlemenin muhtemel fayda ve maliyetlerinin analizi, düzenlemenin sosyal, ekonomik ve ticarî hayata, çevreye ve ilgili kesimlere etkileri ile izlenen danışma ve görüş alma süreçlerine ilişkin ayrıntılı bilgi ve değerlendirmelere yer verilmesi öngörülmüştür. Ancak Tasarının düzenleyici etki analizi yoktur.

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 14 üncü maddesinde "Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri; kamu gelirlerinin azalmasına veya kamu giderlerinin artmasına neden olacak ve kamu idarelerini yükümlülük altına sokacak kanun tasarılarının getireceği malî yükü, orta vadeli program ve malî plan çerçevesinde, en az üç yıllık dönem için hesaplar ve tasarılarla eklerler. Sosyal güvenliğe yönelik kanun tasarılarında ise en az yirmi yıllık aktüeryal hesaplara yer verilir. Ayrıca, bu kanun tasarılarına Maliye Bakanlığı ile ilgisine göre Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı veya Hazine Müsteşarlığının görüşleri eklenir." hükmü yer almaktadır. Buna karşın, bu Tasarının mali yüküne ilişkin hiçbir hesaplama yapılmamıştır. Ayrıca; sosyal güvenlikle ilgili düzenlemelere ilişkin en az yirmi yıllık aktüeryal hesaplara Tasarı ekinde yer verilmemiştir. Yine, Maliye Bakanlığı ile Kalkınma Bakanlığı veya Hazine Müsteşarlığının görüşleri Tasarıya eklenmemiştir.

Yapılan düzenlemeyle ilgili sağlıklı bir analiz ve değerlendirme yapabilmek ve katkı verebilmek için Komisyonunda talep ettiğimiz özellikle mali boyutla ilgili bilgiler de verilmemiştir. Bu durum Hükümetin bu kanun tasarısı üzerinde bir analiz çalışması yapmadığını ortaya koymaktadır.

Tasarının 1 inci maddesinde; 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 21 inci maddesi değiştirilerek, genel bütçe ödeneklerinin %10'unu geçmemek kaydıyla, merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmalarına ilişkin yetki ve işlemler ile usul ve esasların Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu'nda belirlenmesi; kamu idarelerinin, aktarma yapılacak tertipteki ödeneğin %20'sine kadar kendi bütçeleri içinde ödenek aktarması yapabilmesi, ihtiyaç halinde %20'yi aşan ödenek aktarma işlemlerini kurum bütçesinin başlangıç ödenekleri toplamının %20'ni geçmemek üzere yapmaya Maliye Bakanlığı'nın, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde değişikliğin gerektirdiği tertipler arası ödenek aktarması işlemlerinin tamamını yapmaya ise ilgili idarelerin yetkili olduğu düzenlenmektedir.

Tasarının gerekçesinde bu düzenlemenin Anayasa Mahkemesinin, 6583 sayılı 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 6'ncı maddesindeki iptal gerekçeleri doğrultusunda yapıldığı belirtilmektedir. Bir defa Anayasa Mahkemesinin 26.5.2016 tarihli ve 2015/7 E, 2016/ 47 K sayılı kararı 5018 sayılı Kanunun 21 nci maddesini değil, 6583 sayılı Kanunun 6'ncı maddesindeki bazı hükümleri iptal etmiştir. Ayrıca yapılan düzenleme Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesi ile uyuşmamaktadır.

Yapılan düzenleme, TBMM'nin bütçe hakkını ihlal ettiği açık olup Anayasa'ya aykırıdır. Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesinde de belirtildiği üzere;

Anayasa'nın 87. maddesinde, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin görev ve yetkileri arasında "kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak" yanında "bütçe kanun tasarılarını görüşmek ve kabul etmek" görev ve yetkisine de ayrıca yer verilmiştir. Bütçe kanunlarını öteki kanunlardan ayrı tutan bu kural karşısında, kanun ile düzenlenmesi gereken bir konunun bütçe kanunu ile düzenlenmesi veya herhangi bir kanunda yer alan hükmün bütçe kanunları ile değiştirilmesi ve kaldırılması olanaksızdır.

Anayasa'nın 88. maddesinde, kanunların Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde teklif, görüşülme usul ve esasları düzenlenirken, bütçe kanunlarının görüşülme usul ve esasları 162. maddede ayrıca belirtilmiştir. Bu maddeyle bütçe kanun tasarılarının görüşülmesinde ayrı bir yöntem kabul edilmiş, Genel Kurulda üyelerin gider arttırıcı veya gelir azaltıcı tekliflerde bulunmaları önlenmiş ve Anayasa'nın 89. maddesiyle de Cumhurbaşkanı'na bütçe kanunlarını bir daha görüşülmek üzere TBMM'ye geri gönderme yetkisi tanınmamıştır. Öte yandan, Anayasa'nın 163. maddesinde bütçede değişiklik yapılabilmesinin esasları da ayrıca düzenlenmiş, Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname ile bütçede değişiklik yapma yetkisi verilemeyeceği belirtilmiştir. Buna göre, kamu idareleri bütçeleri arasındaki ödenek aktarmalarının kanunla yapılması gerekmektedir. Zira, Anayasa'da Bakanlar Kuruluna dahi kanun hükmünde kararname ile bütçede değişiklik yapmak yetkisi verilemezken Bakanlar Kurulu'nun bir üyesi olan Maliye Bakanı'na bu yetkinin verilmesi Anayasa'ya aykırıdır.

Bütçe hakkının doğal bir sonucu olarak yasama organının halk adına kamu gelirlerini toplama ve harcama konusunda sahip olduğu yetkinin, 5018 sayılı

Kanunda değişiklik yapılmak suretiyle kısmen ilgili bakanlara ya da kurumlara verilerek, çerçevesi çizilmemiş, esasları belirlenmemiş bir alanda hiçbir sınırlamaya bağlı olmaksızın geniş yetkiler tanınması Meclisin sahip olduğu bütçe hakkının ihlali olduğu açıktır.

Tasarının 2 ve 3 üncü maddelerinde; Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu (KYK) yurtlarında barınan öğrenciler ile birlikte Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan derneklere ait yükseköğrenim yurtlarında barınan öğrencilere Gençlik ve Spor Bakanlığı ve Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde beslenme ve barınma yardımı yapılabilmesi düzenlenmektedir. Beslenme ve barınma yardımının, Kurum yurtlarında kalan öğrencinin Devlete bir aylık maliyetini geçmemek ve yükseköğretim kurumlarının öğrenim sürelerini aşmamak kaydıyla bir öğretim yılında dokuz ayı geçmemesi öngörülmektedir.

Yapılan düzenlemeyi olumlu bulmakla birlikte, beslenme ve barınma yardımının yüksek öğrenim gören ve belirlenecek usul ve esasları taşıyan tüm yurt ve öğrencileri kapsaması gerektiği görüşündeyiz. Buna göre talep eden ve şartları taşıyan her öğrenci hangi yurttaki kalırsa kalsın eşitlik ilkesinin bir gereği olarak beslenme ve barınma yardımından yararlandırılmalıdır.

Tasarının 4 üncü maddesinde; 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 15 inci maddesinde değişiklik yapılarak, Bakanlar Kurulunca serbest bölge ilan edilen arazinin kullanıcı lehine tapuda tescilin yapılacağı tarihe kadar geçici olarak arazi vergisinden muaf tutulması öngörülmektedir. Böylelikle özel mülkiyette bulunan serbest bölgelerde işletici şirketlerin yatırımlara tahsis edilmek üzere ellerinde tuttıkları araziye ilişkin vergi yükünün azaltılması amaçlanmaktadır.

Tasarının 5 inci maddesinde; 3065 sayılı Katma Değer Kanununun 17 nci maddesinde değişiklik yapılarak, ülkemizden serbest bölgelere yapılan veya serbest bölgeden ihraç amaçlı olarak yurtiçine yapılan yük taşıma işlerinin katma değer vergisinden kısmi olarak istisna tutulması öngörülmektedir. Böylelikle ihracata yönelik taşıma işlerinde KDV istisnasına sahip olan yurtiçindeki ihracatçılara göre dezavantajlı durumda bulunan serbest bölge kullanıcılarına da bu imkan sağlanmaktadır.

Tasarının 6 ncı maddesinde; 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesi değiştirilerek, yılı merkezî yönetim bütçe kanununda belirlenen stratejik öneme sahip yatırımlar veya projelerin ihale edilebilmesi için, ilk yıl için gerekli olan yüzde 10 ödenek şartının aranmamasına yönelik düzenleme yapılmaktadır.

Tasarının gerekçesinde bu düzenlemenin Anayasa Mahkemesinin, 6583 sayılı 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 9 uncu maddesindeki iptal gerekçeleri doğrultusunda yapıldığı belirtilmektedir. Bir defa Anayasa Mahkemesinin 26.5.2016 tarihli ve 2015/7 E, 2016/ 47 K sayılı kararı 4734 sayılı Kanunun 62 inci maddesini değil, 6583 sayılı Kanunun 9 uncu maddesindeki bazı hükümleri iptal etmiştir.

Anayasa Mahkemesi; 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan, "kurulu gücü 500 mw üzerinde olan baraj ve HES projeleri, Gebze-Haydarpaşa, Sirkeci-Halkalı Banliyö Hattının İyileştirilmesi, Demiryolu Boğaz Tüp Geçişi İnşaatı Projesi, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme

Bakanlığınca gerçekleştirilecek şehir içi raylı ulaşım sistemleri ve metro yapım projeleri ile diğer demiryolu yapımı ve çeken araç projeleri" için; Kamu İhale Kanunu'nun, "idarelerin mal ve hizmet alımı ile yapım işleri için ihaleye çıkmadan önce uyması gereken hususları" düzenleyen 62'nci maddesinde yer alan sınırlamaların uygulanmayacağı şeklindeki düzenlemeyi, "bütçe kanununa bütçe dışı hükümler konulamayacağı gerekçesiyle" iptal etmiştir. Dolayısıyla yapılan bu düzenleme de, TBMM'nin bütçe hakkını ihlal ettiği açık olup Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesini karşılamamaktadır.

AKP Hükümeti konulan kurallara uymak yerine, kuralları kendine göre değiştirmektedir. Son yıllarda önce kural konulmakta, sonra Hükümet kendi koyduğu kurallara uymaktan imtina etmekte ve istisna hükümler yaygınlık kazanmaktadır. Bu yaklaşımı genel olarak ta, bu münhasıran düzenlemeye ilişkin olarak ta doğru bulmuyoruz.

Tasarının 7 nci maddesinde; 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 12 nci maddesi değiştirilerek, Kanunda belirlenen sınırlar içinde kalmak kaydıyla, binek otomobiller için ÖTV matrahını esas alarak fiyat grupları oluşturmaya, bu fiyat grupları ve malların cinsi, sınıfı, üst yapı gövde tanımı, emisyon türü ve değeri, istiap haddi ile yolcu ve yük taşıma kapasitesi itibarıyla farklı oranlar belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkili kılınmaktadır.

Halen benzinli ve dizel binek otomobillerin motor silindir hacmi 1600 cm³'ü geçmeyenler %45 (Kanunda %37), 1600 cm³'ü geçen fakat 2000 cm³'ü geçmeyenler %90 (Kanunda %90), 2000 cm³'ü geçenler %145 (Kanunda %145) oranında özel tüketim vergisine tabi tutulmaktadır. Bakanlar Kurulu, Kanunda yazılı ÖTV oranlarını bir katına kadar artırmaya, sifıra kadar indirmeye yetkilidir. Yapılan düzenleme ile de, araçların özelliklerine (fiyatı, cinsi, sınıfı, üst yapı gövde tanımı, emisyon türü ve değeri, istiap haddi ile yolcu ve yük taşıma kapasitesine) göre farklı ÖTV oranları belirleme imkanı tanınmaktadır.

Esasen araçların marka ve özellikleri fiyatlarına yansımakta olup, ÖTV oranı da fiyata uygulandığından hesaplanan ÖTV tutarı farklılık göstermektedir. Mesela ÖTV oranı %45 olan ve motor silindir hacmi 1600 cm³'ü geçmeyen iki araçtan fiyatı 30.000 lira olan aracın ÖTV tutarı 13.500 lira olurken, fiyatı 60.000 lira olan aracın ÖTV tutarı 27.000 liraya çıkmaktadır. Ayrıca ÖTV'li fiyat üzerinden hesaplanan %18 KDV ile vergi tutarı arasındaki fark daha da büyümektedir. Şöyle ki, 30.000 liralık aracın ÖTV+KDV tutarı 21.330 lira iken, 60 bin liralık aracın ki 42.660 lira olmaktadır.

Hükümetin farklı ÖTV oranları belirleme yetkisini alırken esas amacının, belli özelliklerdeki araçların vergi oranını düşürmekten ziyade bazılarının vergi oranlarını artırmak olduğu açıktır. ÖTV'nin de KDV'si yani verginin de vergisi alındığından, mesela ÖTV'de yapılacak 10 puanlık artış, araç fiyatına %11,8 oranında vergi olarak yansıyacaktır.

AKP döneminde araç vergileri yüksek oranda artırılmış olup, ÖTV+KDV oranı;

- Motor silindir hacmi 1600 cm³'ü geçmeyen araçlarda 2002'de %50 iken bugün itibarıyla %71,1'e,
- Motor silindir hacmi 1600 cm³'ü geçen fakat 2000 cm³'ü geçmeyen araçlarda ÖTV+KDV oranı 2002'de %72 iken bugün itibarıyla %124,2'ye,

• Motor silindir hacmi 2000 cm³'ü geçen araçlarda ÖTV+KDV oranı 2002'de %77 iken bugün itibariyle %189,1'e yükselmiştir.

Türkiye araç vergilerinde dünyada en yüksek yüzdelerle sahip ikinci ülke konumundadır. Bu itibarla, ÖTV oranlarını artırmaktan ziyade, özellikleri daha az olan araçlarda ÖTV oranları düşürülerek herkesin araç sahibi olabilmesine imkan sağlanmalıdır.

Esasen vergilendirmede adalet açısından ÖTV oranlarında farklılaştırmaya gidilmesi olumlu olmakla birlikte, vatandaşlarımıza ilave ve mükerrer bir vergi yüklenmesi, vergi gelirlerini bu yolla artırma girişimi doğru değildir. Vergi gelirlerinin artırılması için mevcut mükelleflerin vergi yükünün daha da artırılması değil, vergi tabanını genişletip, vergi oranlarının düşürülmesi gerekmektedir.

Tasarının 8 inci maddesinde; 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 82 nci maddesinde değişiklik yapılarak, günlük brüt asgari ücretin 6,5 katı olan sigorta primine esas günlük kazanç üst sınırı, günlük brüt asgari ücretin 7,5 katına yükseltilmektedir. Halen brüt asgari ücretin 6,5 katından 7,5 katına kadar kazancı olan yaklaşık 350 bin sigortalıya, daha fazla prim tahsil edilerek, daha fazla aylık ve gelir alma imkanı verilmekle birlikte, yapılan düzenlemenin gerekçesi ve hangi aktüeryal hesaba dayandığı izah edilememiştir. SGK'nın prim gelirlerinin artırılması gerekçe olarak ifade edilmiştir.

Diğer taraftan, kamu çalışanlarına çeşitli adlar altında ödenmekte olan tüm ek ödemelerin prim matrahına dahil edilerek emekli aylığına yansıtılması konusunda bir düzenleme yapılmamaktadır. Halbuki böyle bir düzenleme de SGK'nın prim gelirlerini artıracaktır. Bu durum Hükümetin çelişkinliğini ve tutarsızlığını ortaya koymaktadır. Kamu çalışanlarına yapılan tüm ek ödemeler de prim matrahına dahil edilerek emekli aylığına yansıtılmalıdır.

Komisyonunda TOBB, TİSK, TÜRKİŞ ve HAKİŞ temsilcileri yapılan düzenlemeye olumsuz görüş bildirmiştir. Nadir karşılaşılan hem işveren, hem de işçi temsilcilerinin ortak görüşüne rağmen madde kabul edilmiştir. Hükümet sosyal tarafları hiç kale almamıştır.

Sonuç itibariyle; Tasarıya usul yönünden ve yukarıda ifade edilen nedenlerle bazı maddelerine muhalefet ediyoruz.

İsmail Faruk Aksu
İstanbul

Mustafa Kalaycı
Konya

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

**KAMU MALÎ YÖNETİMİ VE KONTROL
KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA
KANUN TASARISI**

MADDE 1- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Genel bütçe ödeneklerinin yüzde onunu geçmemek kaydıyla, merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmalarına ilişkin yetki ve işlemler ile usul ve esaslar merkezî yönetim bütçe kanununda belirlenir.

Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri, aktarma yapılacak tertipteki ödeneğin yüzde yirmisine kadar kendi bütçeleri içinde ödenek aktarması yapabilirler. Ancak, ihtiyaç halinde yüzde yirmiyi aşan ödenek aktarma işlemlerini yapmaya Maliye Bakanlığı, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde değişikliğin gerektirdiği tertipler arası ödenek aktarması işlemlerinin tamamını yapmaya ise ilgili idareler yetkilidir.

Kamu idarelerinin bütçeleri içinde; personel giderleri tertiplerinden, aktarma yapılmış tertiplerden ve yedek ödenekten aktarma yapılmış tertiplerden diğer tertiplere ödenek aktarılamaz. Ancak, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde, aktarma yapılan tertiplerden diğer tertiplere ödenek aktarılabilir.”

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

**KAMU MALÎ YÖNETİMİ VE KONTROL
KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA
KANUN TASARISI**

MADDE 1- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmaları kanunla yapılır. Ancak, harcamalarda tasarrufu sağlamak, dengeli ve etkili bir bütçe politikasının gerçekleştirmek üzere genel bütçe ödeneklerinin yüzde onunu geçmemek kaydıyla, merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bütçeleri arasındaki ödenek aktarmalarına ilişkin yetki ve işlemler ile usul ve esaslar merkezî yönetim bütçe kanununda belirlenir.

Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri, aktarma yapılacak tertipteki ödeneğin yüzde yirmisine kadar kendi bütçeleri içinde ödenek aktarması yapabilirler. Ancak, ihtiyaç halinde yüzde yirmiyi aşan ödenek aktarma işlemlerini kurum bütçesinin başlangıç ödenekleri toplamının yüzde yirmisini geçmemek üzere yapmaya Maliye Bakanlığı, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde değişikliğin gerektirdiği tertipler arası ödenek aktarması işlemlerinin tamamını yapmaya ise ilgili idareler yetkilidir.

Kamu idarelerinin bütçeleri içinde; personel giderleri tertiplerinden, aktarma yapılmış tertiplerden ve yedek ödenekten aktarma yapılmış tertiplerden diğer tertiplere ödenek aktarılamaz. Ancak, yılı yatırım programına ek yatırım cetvellerinde yer alan projelerde değişiklik yapılması halinde, aktarma yapılan tertiplerden diğer tertiplere ödenek aktarılabilir.”

MADDE 2- 16/8/1961 tarihli ve 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

“MADDE 2- Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumunun amacı; yurt içinde ve dışında yükseköğrenim gören öğrenciler için yurtlar yapmak ve bunların işletmesini sağlamak, beslenme yardımı yapmak, eğitim, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlerle milli ve manevi gelişmelerine katkı sağlamak, yükseköğrenim öğrencilerine kredi veya burs vermek, öğrencilerin yükseköğrenimlerini kolaylaştırmaktır.”

MADDE 3- 351 sayılı Kanununun 23 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Beslenme ve Barınma Yardımı

MADDE 23- Kurum yurtlarında barınan öğrenciler ile birlikte Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan derneklere ait yükseköğrenim yurtlarında barınan öğrencilere Bakanlık ve Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde beslenme ve barınma yardımı yapılabilir.

Beslenme ve barınma yardımı, Kurum yurtlarında kalan öğrencinin Devlete bir aylık maliyetini geçmemek ve yükseköğretim kurumlarının öğrenim sürelerini aşmamak kaydıyla bir öğretim yılında dokuz ayı geçemez.

Yurt hizmetini sunan veya bu hizmetten yararlananların, yersiz beslenme ve barınma yardımı ödenmesine sebebiyet vermeleri halinde bu tutarları, ödemenin yapıldığı tarihten itibaren 6183 sayılı Kanununun 51 inci maddesine göre hesaplanacak gecikme zammı ile birlikte bir ay içinde Kuruma ödemesi, yapılacak tebligatla sebebiyet verenlerden istenir. Bu süre içinde ödenmemesi hâlinde bu tutarlar, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre Maliye Bakanlığına bağlı vergi daireleri tarafından takip ve tahsil edilerek Kuruma ödenir.”

MADDE 4- 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “(Sanayici lehine tapudaki tescilin yapılacağı tarihe kadar)”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 2- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin ikinci cümlesine “İlk yıl için öngörülen ödenek” ibaresinden sonra gelmek üzere “, yılı merkezî yönetim bütçe kanununda belirlenen yatırımlar veya projeler hariç olmak üzere,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 3- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) (II) sayılı listedeki mallar için belirlenen oranları bir katına kadar artırmaya, sifıra kadar indirmeye, bu sınırlar içinde kalmak şartıyla 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan mallar için özel tüketim vergisi matrahını esas alarak fiyat grupları oluşturmaya, bu fiyat grupları ve malların cinsi, sınıfı, üst yapı gövde tanımı, istiap haddi ile yolcu ve yük taşıma kapasitesi itibarıyla farklı oranlar belirlemeye; uygulanmakta olan oranları EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda yarısına kadar indirmeye, kanunî oranına kadar çıkarmaya,”

MADDE 4- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 82 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “6,5” ibaresi “7,5” şeklinde değiştirilmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

ibaresinden sonra gelmek üzere “, Bakanlar Kurulunca serbest bölge ilan edilen arazi (Kullanıcı lehine tapuda tescilin yapılacağı tarihe kadar)” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (1) bendine “verilen hizmetler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile serbest bölgelere veya bu bölgelerden yapılan ihrac amaçlı yük taşıma işleri” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine “İlk yıl için öngörülen ödenek” ibaresinden sonra gelmek üzere “, yılı merkezî yönetim bütçe kanununda belirlenen stratejik öneme sahip yatırımlar veya projeler hariç olmak üzere,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 7- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) (II) sayılı listedeki mallar için belirlenen oranları bir katına kadar artırmaya, sifıra kadar indirmeye, bu sınırlar içinde kalmak şartıyla 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan mallar için özel tüketim vergisi matrahını esas alarak fiyat grupları oluşturmaya, bu fiyat grupları ve malların cinsi, sınıfı, üst yapı gövde tanımı, emisyon türü ve değeri, istiap haddi ile yolcu ve yük taşıma kapasitesi itibarıyla farklı oranlar belirlemeye; uygulanmakta olan oranları EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda yarısına kadar indirmeye, kanunî oranına kadar çıkarmaya,”

MADDE 8- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 82 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “6,5” ibaresi “7,5” şeklinde değiştirilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 5- Bu Kanunun;

- a) 1 inci, 2 nci ve 4 üncü maddeleri 1/1/2017 tarihinde,
b) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 6- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 9- Bu Kanunun;

- a) 1 inci, 6 ncı ve 8 inci maddeleri 1/1/2017 tarihinde,
b) Diğer maddeleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 10- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Binali Yıldırım

Başbakan

Başbakan Yardımcısı

N. Canikli

Başbakan Yardımcısı

Y. T. Türkeş

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

F. B. Sayan Kaya

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

M. Müezzinoğlu

Ekonomi Bakanı

N. Zeybekci

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

F. Çelik

Kalkınma Bakanı

L. Elvan

Millî Eğitim Bakanı

İ. Yılmaz

Sağlık Bakanı

R. Akdağ

Başbakan Yardımcısı

M. Şimşek

Başbakan Yardımcısı

V. Kaynak

Avrupa Birliği Bakanı

Ö. Çelik

Çevre ve Şehircilik Bakanı

M. Özhaseki

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

B. Albayrak

Gümrük ve Ticaret Bakanı V.

F. Özlü

Kültür ve Turizm Bakanı

N. Avcı

Millî Savunma Bakanı

F. Işık

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

A. Arslan

Başbakan Yardımcısı

N. Kurtulmuş

Adalet Bakanı

B. Bozdağ

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

F. Özlü

Dışişleri Bakanı

M. Çavuşoğlu

Gençlik ve Spor Bakanı

A. Ç. Kılıç

İçişleri Bakanı

S. Soylu

Maliye Bakanı

N. Ağbal

Orman ve Su İşleri Bakanı

V. Eroğlu

TBMM Basımevi - 2016